

**UNIVERSITATEA “BABEȘ-BOLYAI” CLUJ-NAPOCA
INSTITUTUL DE STUDII DOCTORALE
ȘCOALA DOCTORALĂ RELAȚII INTERNAȚIONALE
ȘI STUDII DE SECURITATE
FACULTATEA DE ISTORIE ȘI FILOSOOFIE
Domeniul: Relații internaționale și Studii europene**

**UNIUNEA EUROPEANĂ – ACTOR BANCAR MONDIAL.
BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI ÎN CONTEXTUL
SUPRAVEGHERII BANCARE ȘI SECURITĂȚII
EUROPENE.
- REZUMAT -**

**Coordonator științific:
Prof. Univ. Dr. Adrian Liviu Ivan**

**Doctorand:
Ec. Ioana-Carmen Rada**

**Cluj-Napoca
2017**

CUPRINS

I. INTRODUCERE	04
II. UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI SECURITATEA BANCARĂ	06
III. METODA DE CERCETARE	08
III.1. Întrebările de studiu	08
III.2. Ipoteza	09
III.3. Unități de analiză	10
<i>III.3.1. Unitatea primară de analiză: Modernizarea metodelor istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european</i>	10
<i>III.3.2. Unitatea contextuală de analiză (existența cazului): Necesitatea modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României</i>	10
<i>III.3.3. Unitatea înglobată de analiză: Modernizarea metodelor istorice de supraveghere și securitate prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale</i>	10
<i>III.3.4. Legarea datelor de ipoteze</i>	11
<i>III.3.5. Criterii pentru interpretarea datelor</i>	11
III.4. Teorii preliminare	12
IV. COLECTAREA DOVEZILOR	24
IV.1. Colectarea dovezilor pentru unitatea primară	28
IV.2. Colectarea dovezilor pentru unitatea contextuală	29
IV.3. Colectarea dovezilor pentru unitatea înglobată	30
V. ANALIZA DATELOR	33
VI. CONCLUZII	33
BIBLIOGRAFIE	35
ACRONIME	45
LISTA FIGURILOR ȘI TABELELOR	46

Cuvinte cheie: Uniunea Europeană; supraveghere prudentială; securitate bancară; BNR

I. INTRODUCERE

Sistemele economice traversează, de aproape două decenii, o criză economico-financiară care se deosebește de altele, din istoricul episoadelor de criză, prin severitatea fără precedent, ritmul de contagiune și dimensiunea sa globală. Potrivit lui Isărescu, declanșatorul crizei financiare mondiale a fost piața ipotecară din Statele Unite ale Americii (SUA) (Isărescu, 2009). Cauzele profunde au fost și sunt atât de natură macroeconomică, cât și de natură microeconomică. Lichiditatea abundentă a făcut ca anumite cauze microeconomice, cum ar fi: securitizarea, dezintermedierea financiară, fisuri în modelele de afaceri ale agențiilor de rating și dereglementările excesive, să se combine și să conducă la criza financiară de astăzi.

Așadar, criza financiară poate îndepărta o economie din punctul său de echilibru în care piețele financiare funcționează eficient, spre un punct unde activitatea economică se contractă puternic, piețele financiare înregistrând grave perturbări, robustețea instituțiilor financiare, respectiv capacitatea acestora de a face față nevoilor de administrare corespunzătoare riscurilor asumate, fiind amenințate.

Din studiile istorice reiese că aceste crize bancare, care deseori au căpătat caracter sistemic și au determinat o criză economică generalizată, au însoțit dezvoltarea capitalistă. Indiferent de dezvoltarea țării în care se manifestă crizele bancare, întâlnim caracteristici comune ale crizelor, atât cantitative cât și calitative. În general, crizele apar după o perioadă caracterizată de un avânt economic cu efecte în creșterile prețurilor activelor investiționale – boom imobiliar, ceea ce determină expansiunea creditului bancar. Crizele bancare apar, inevitabil, atunci când modificările înregistrate pe piețe fac ca speculanții să nu mai poată obține venituri suficiente pentru rambursarea propriilor datorii financiare, dificultățile apărute în vânzarea activelor financiare determinând prăbușirea prețurilor acestora. Totodată, dacă au loc și panici bancare, când pe fondul unei crize bancare are loc “fuga de capital”, acestea determină preluări, fuziuni sau falimente ale unor instituții financiare sau, în cel mai bun caz, conduc la acordarea de asistență guvernamentală în vederea ieșirii din colaps a acestora. Efectele pe termen lung ale acestor crize sunt resimțite la nivelul datoriei publice deoarece impactul negativ se manifestă la nivelul întregii economii.

Actuala criză economică a determinat transformări structurale ale sistemelor financiare și ale economiilor naționale. Sectorul financiar global expus la instrumente financiare derivate, create pe baza creditului imobiliar, a fost canalul de propagare a acestor transformări.

Având în vedere condițiile actuale, Băncile Centrale sunt nevoite să acționeze pentru supravegherea cât mai eficientă a sistemului bancar și monitorizarea securității bancare, pentru evitarea riscurilor sistemice și asigurarea stabilității financiare prin crearea și menținerea unui mediu financiar stabil, necesar obținerii stabilității macroeconomice.

Pe de altă parte, Informația, ca element independent al sistemului informațional al managementului oricărei organizații, deci și a celor bancare, este constituită din acele date care aduc beneficiarului un spor de cunoaștere privind direct sau indirect organizația respectivă, care îi furnizează elemente noi, utilizabile în realizarea necesităților organizației în cauză.

Desigur, așa cum afirmă specialiștii, există diferențe între informație, date și cunoștințe, dar, în același timp, cu toate diferențele, există legături între acestea, care contribuie la existența

sistemelor informaționale. Astfel, după Argyris C. datele sunt elemente primare și sunt colectate pentru informare sau în unele situații pentru rezolvarea unor probleme (Argyris, C., 1992). După alți autori (Miranda, 1984), „Noțiunea de informație și dată se consideră în vorbirea curentă ca fiind sinonime”, ele însă în realitate se deosebesc esențial. Un economist, un inginer, un manager sau un om de afaceri trebuie să înțeleagă aceste noțiuni cu care va opera. În vederea înțelegerii diferenței dintre aceste noțiuni s-au făcut diferite studii de caz. De exemplu: Betlehem Steel, un colos industrial, pentru a-și păstra competitivitatea, a angajat o echipă de 14 experți de la IBM în vederea analizării sistemului său informațional (Nițchi, Ș.I., Racovițan, D. et. al. 1996, p.11). Concluzia a fost că persoane implicate în managementul organizației, nu distingeau clar deosebirea dintre informații și date și deci, „manevra prea multe date și prea puține informații”.

Constatăm că în toate domeniile de activitate umană, informația constituie un activ hotărâtor participant la dezvoltarea și progresul acestora, precum și al diminuării riscurilor, incertitudinilor (Lebedelor Negre) (Taleb, N.N., 2010, 2014), (Rada, I.C., Măgdoiu, L.D., 2016), (Măgdoiu, L.D., Rada, I.C., 2016), al fundamentării judicioase a politicilor și strategiilor specifice.

Deși, conștienți fiind, că în domeniul bancar, informațiile și datele, pot fi utilizate ca sinonime numai printr-o convenție prin care să se utilizeze obiectul ca model al său, avându-se în vedere că în informatica economică și de afaceri sunt preocupări mai mult de aspect pragmatic, că sunt multe controverse între filozofi, informaticieni, ciberneticieni și alții privind acest aspect, că spațiul de cercetare în acest domeniu este nelimitat, demersul nostru se focusează, de această dată, doar asupra câtorva aspecte privind utilizarea bazelor de date referitoare la Centrala Riscului de Credit (CRC) și la Centrala Incidentelor de Plăți (CIP). Constatăm că un rol important în acest sens îl are crearea sistemelor publice de raportare și gestionare a informațiilor de credit și a incidentelor de plăți. Astfel, (Neagoe, A. coord., Toma, G., Grădinariu, G., Sîrbu, A., Popescu, M., Zănea, G., Ardelean, D., Iancu, R., Ghinea, A., Radovici, D., Stancu, D., 2015, p.11) susțin „Crearea sistemelor publice de raportare și gestionare a informațiilor de credit, sub forma registrelor centrale de credit și a celor private, sub forma birourilor de credit, a răspuns necesităților tot mai pregnante în acest sens, atât la nivel microprudențial, cât și macroprudențial. Dacă birourile private de credit răspund îndeosbi cerințelor creditorilor de reducere a riscului în activitatea proprie de creditare, registrele centrale de credit satisfac suplimentar și necesitățile băncilor centrale în exercitarea rolului de reglementatori și supraveghetori ai sistemului financiar-bancar”. Categoriile informațiilor de credit deținute, modul lor de structurare, nivelurile de detaliere a acestora, serviciile oferite fac ca cele două tipuri de sisteme de administrare a informațiilor de credit să fie complementare, aducând fiecare un plus de valoare utilizatorilor.

Datorită complexității problematice, a faptului că avem un control redus asupra evenimentelor privind necesitatea supravegherii prudențiale și a securității informațiilor bancare și că atenția noastră este îndreptată asupra unui fenomen contemporan văzut într-un context al vieții reale, credem că strategia de cercetare potrivită este strategia studiului de caz care ne permite să punem întrebări de genul „cum” și „de ce”. Odată aleasă strategia de cercetare vom construi o arhitectură a acesteia care să permită rezolvarea problematicei noastre. În acest scop stabilim o ipoteză de studiu: Variabila primară: „Necesitatea modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României (BNR) ” și Variabila secundară: „Modernizarea metodelor istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor

de credit și securitate în context european, prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale care să asigure protejarea intereselor deponenților și stabilitatea și viabilitatea întregului sistem bancar”. Construim, ca pentru orice studiu empiric, un design de cercetare care să ne conducă, în mod logic, de la variabila primară la variabila secundară, ce leagă datele empirice de întrebările inițiale la care trebuie găsite răspunsuri și setul de concluzii (răspunsuri) privitoare la aceste întrebări (Yin, 2005). Etapele intermediare ale acestui plan logic vor fi cele de colectarea și analiza datelor relevante.

II. UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI SECURITATEA BANCARĂ

Construim demersul nostru în contextul Uniunii Europene și al securității bancare, iar noi avem convingerea ca el va contribui la o mai bună înțelegere a modului de funcționare a instituțiilor europene, în general și al instituțiilor bancare europene, în special, precum și a competențelor acestora din punct de vedere al necesității asigurării securității.

Dintre politicile Uniunii Europene un loc important, în analiza noastră îl ocupă „Politica monetară europeană”, scopul acestei politici fiind menținerea stabilității bancare și în același timp a stabilității financiare.

Actualitatea în Relațiile Internaționale este ținută de progresele înregistrate prin punerea în aplicare a Mecanismului Unic de Supraveghere (MUS), Banca Centrală Europeană (BCE) asumându-și noi atribuții privind supravegherea prudențială a instituțiilor de credit în cadrul MUS.

Primul „Raport al Uniunii Europene privind combaterea corupției” a izvorât din necesitatea elaborării sale prevăzută în Comunicarea Comisiei „Combaterea corupției în UE”, adoptată în anul 2011. El a fost conceput ca un mecanism specific al UE cu rolul de a întări voința politică a statelor membre, în primul rând, apoi, care să conducă la aplicarea instrumentelor instituționale și juridice existente. (BNR, Buletin de Relații Internaționale, 2014).

O altă problemă de Relații Internaționale este preocuparea Comisiei Europene pentru introducerea de noi măsuri pentru reforma structurală a sistemului bancar al Uniunii Europene. De importanță a fost actul legislativ (Regulament UE) care interzice implicarea în activitatea riscantă (sistemic) de tranzacționare în cont propriu a celor mai mari și complexe bănci din UE.

Au avut loc evoluții ale unor relații europene de interes pentru Banca Națională a României cum ar fi directiva privind rezoluția și redresarea instituțiilor de credit și a firmelor de investiții; crearea unui mecanism unic de rezoluție (MUR); revizuirea unor directive privind schemele comune de garantare a depozitelor; directivă privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale sau cum ar fi noi reguli privind piețele instrumentelor financiare.

De o importanță deosebită pentru Relațiile Internaționale și securitatea bancară europeană a fost Raportul Autorității Bancare Europene (ABE) care privește riscurile și vulnerabilitățile sectorului bancar european.

În cadrul unor relații precum Inițiativa de la Viena, unde BERD a fost actorul principal, s-au identificat importantele curențe care macină economiile din Europa Centrală și de Est care au fost accentuate de criza financiară, cum ar fi: dependența excesivă de capitalurile străine și utilizarea în exces a finanțării în valute străine.

Aplicarea de către ABE a standardelor tehnice cu privire la informațiile care trebuie făcute publice de către autoritățile de supraveghere competente dă importanță noii etape de Relații Internaționale și securitate bancară.

După cum într-o comunitate niciodată toată lumea nu poate fi de acord cu toată lumea, aici Curtea Constituțională a Germaniei a considerat că BCE și-a depășit mandatul prin programul *Outright Monetary Transactions (OMT)*, cerând totodată Curții de Justiție a UE pronunțarea unei hotărâri împotriva Deciziei Consiliului Guvernatorilor BCE privind programul de tranzacții definitive ale Eurosistemului pe piețele secundare ale obligațiunilor guvernamentale.

Piața globală de aur constituie un alt obiectiv al Relațiilor Internaționale și securității bancare în Uniunea Europeană. Evoluția cererii de aur pe piața mondială a fost prezentată în diferite Rapoarte ale World Gold Council.

Relațiile Internaționale au fost marcate de lansare Ghidului BCE de evaluare a securității plăților pe Internet aprobat de Consiliul Guvernatorilor BCE la 30 ianuarie 2014.

Comisia Europeană în virtutea relațiilor Internaționale și a securității bancare emite Prognoze pe care le dă publicității privind redresarea economică a Europei care se desfășoară în toate statele membre, devenind din ce în ce mai echilibrată în statele membre la nivelul factorilor de creștere. Ea este încă fragilă în urma crizelor care au zguduit Europa și nu numai.

O problemă ridicată în Relațiile Internaționale și securității bancare europene a fost amânarea revizuirii generale a cotelor de către Consiliul Guvernatorilor FMI, amânare adoptată la propunerea Consiliului Directorilor Executivi, motivul constând în neîndeplinirea condițiilor necesare pentru intrarea în vigoare a revizuirii respective, practic nu au fost majorate cotele de participare a țărilor membre și a amendamentului la statutul FMI cu privire la reforma Consiliului Directorilor Executivi.

Publicarea Raportului cu privire la expunerea bancară și evoluția creditului pentru țările din Europa Centrală, de Est și de Sud-Est, întocmit de către personalul instituțiilor financiare participante în Comitetul de Coordonare al Vienna 2 Inițiative și care urmărește evoluția finanțărilor bancare transfrontaliere și a creditului în Europa Centrală, de Est și de Sud-Est, constituie un nou pas în Relațiile Internaționale și securitatea bancară europeană.

Una dintre cele mai relevante Politici ale Uniunii Europene este cea de Securitate și Apărare pentru crearea unei Europe mai sigure în beneficiul tuturor cetățenilor ei.

Amenințarea teroristă la adresa securității UE cunoaște în ultimii ani o amploare fără precedent și continuă pe un trend ascenden. (Raport UE, 2017 Europol, <https://www.europol.europa.eu/activities-services/main-reports/european-union-serious-and-organised-crime-threat-assessment-2017>).

Ca o afacere mare, traficul de droguri, aducând o cincime din toate profiturile din crima organizată, pune în pericol comunități întregi, întreprinderi, instituții guvernamentale, iar în sens larg, trage în jos întreaga economie.

Acceptarea globală a monedei euro ca fiind o monedă stabilă, având rate scăzute de inflație face ca această monedă să fie atractivă pentru falsificatori, deși banotele euro sunt produse cu tehnologie de imprimare sofisticată.

Traficul de ființe umane este o problemă gravă de securitate pentru că afectează drepturile fundamentale ale omului și demnitatea umană prin abuzuri ale omului împotriva omului în vederea unicului scop de a obține un câștig economic.

Criminalitatea economică reprezintă o amenințare gravă la adresa securității UE tocmai pentru câteva considerente complicate.

Frauda cu accize este în legătură cu contrabanda, deturnarea și fabricarea ilegală de mărfuri accizabile: tutun, alcool și combustibili și este preferată de grupurile de crimă organizată din UE.

Spălarea banilor este o infracțiune în sine, dar ea este strâns legată de alte forme de infracțiuni grave precum crimele organizate și finanțarea terorismului. (Raport UE, 2017 Europol,

<https://www.europol.europa.eu/activities-services/main-reports/european-union-serious-and-organised-crime-threat-assessment-2017>).

Criminalitatea informatică este o amenințare la adresa securității europene și constituie una din prioritățile UE privind lupta pentru combaterea criminalității. Intodeauna inovația tehnică trebuie să aducă o bunăstare socială, dar nu este întodeauna așa pentru că ea poate fi transformată tot așa de ușor pentru scopuri abjecte.

Desigur, Uniunea Europeană pentru a putea lupta împotriva amenințărilor la adresa securității sale și a cetățenilor europeni și-a creat organisme și strategii prin care luptă atât la nivelul Uniunii cât și la nivelul național al fiecărui stat membru. Europolul este agenția Uniunii Europene pentru cooperare în materie de aplicare a legii.

Fără a avea pretenția că am epuizat analiza întregii problematice de Relații Internaționale, Securitate europeană, inclusiv cea bancară, am dorit doar să avem un context în care demersul nostru de cercetare prin metoda studiului de caz să poată releva ipoteza stabilită pentru teza de doctorat.

III. METODA DE CERCETARE

În scopul realizării cercetării noastre utilizăm ca metodă studiul de caz, una dintre diferitele metode de cercetare existente, cu avantajele și dezavantajele ei (Yin, 2005). Am preferat această strategie pentru că folosim întrebările inițiale de genul „cum” și „de ce” și pentru că avem un control redus asupra evenimentelor, iar atenția noastră este îndreaptă asupra fenomenului: „Necesitatea modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României (BNR)”, astfel încât să poată fi înlăturat acest fenomen prin „Modernizarea metodelor istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european, prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale care să asigure protejarea intereselor deponenților și stabilitatea și viabilitatea întregului sistem bancar”. Folosim această metodă deoarece intenționăm să ne ocupăm de condițiile contextuale a necesității modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României, cu convingerea că ele pot fi deosebit de pertinente pentru fenomenul studiat. În al doilea rând, dacă fenomenul și contextul nu sunt întotdeauna diferentiabile în viața reală, vom folosi inclusiv strategiile de colectare și analiză a datelor. Componentele designului de cercetare sunt după cum urmează:

III.1. Întrebările de studiu

Această primă componentă a designului de cercetare face parte din cele cinci componente de importanță critică pentru strategia de cercetare studiu de caz. Întrebările „cum” și „de ce” sunt

mai mult explicative și pot antrena folosirea studiului de caz, a istoriilor și a experimentelor ca strategii favorite. Asemenea întrebări descoperă legăturile operaționale ce trebuie depistate înapoi în timp, mai repede decât simpla lor frecvență sau incidență. Astfel, dacă dorim să aflăm cum și de ce este necesară modernizarea supravegherii prudențiale și securitatea bancară în Banca Națională a României, nu ne vom baza pe un sondaj sau o examinare a datelor de arhivă, ci ne vom descurca mai bine făcând un studiu de caz. Ori, dacă vrem să știm de ce se realizează modernizarea metodelor istorice de supraveghere și securitate prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale vom concepe o serie de propuneri de management al securității informațiilor bancare și de supraveghere prudențială. Deci, acest tip de întrebări, ne oferă un indiciu important cu privire la strategia cea mai relevantă care trebuie să o folosim. Strategia studiului de caz este cea mai potrivită pentru întrebări de genul „cum” și „de ce”, astfel încât prima noastră sarcină în această privință este de a clarifica natura exactă a întrebărilor. Astfel, am stabilit ca întrebări de studiu următoarele:

1. Cum și de ce este necesară modernizarea supravegherii prudențiale și securitatea bancară în Banca Națională a României?

2. Cum se realizează îmbunătățirea metodelor istorice de supraveghere și securitate în Banca Națională a României în context european?

3. De ce se realizează modernizarea metodelor istorice de supraveghere și securitate prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale?

III.2. Ipoteza

Ipoteza studiului este a doua componentă a designului de cercetare și ea ne îndreaptă atenția către problema necesității modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României, problemă din sfera studiului pe care o supunem examinării. Cercetarea noastră a început cu următoarea întrebare: Cum și de ce este necesară modernizarea supravegherii prudențiale și securitatea bancară în Banca Națională a României? Astfel, de la bun început, întrebările „cum” și „de ce”, care surprind esența a ceea ce ne interesează să aflăm, ne-au condus la alegerea studiului de caz ca strategie adecvată. Acest tip de întrebări nu ne indică ce ar trebui să studiem, rămânând la latitudinea noastră formularea ipotezei prin care vom avansa în direcția bună. Ne-am gândit la faptul că trebuie modernizate metodele istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european, prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale care să asigure protejarea intereselor deponenților și stabilitatea și viabilitatea întregului sistem bancar. Ipoteza, pe lângă faptul că reflectă un important aspect teoretic (și anume că este necesară modernizarea metodelor istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european), ne indică și unde să căutăm dovezi relevante (pentru a stabili și verifica în ce măsură managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale asigură protejarea intereselor deponenților și stabilitatea și viabilitatea întregului sistem bancar).

Ipoteza pe care am stabilit-o este următoarea: **Dacă este necesară modernizarea supravegherii prudențiale și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României, atunci trebuie modernizate metodele istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european, prin managementul**

securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale care să asigure protejarea intereselor deponenților și stabilitatea și viabilitatea întregului sistem bancar.

III.3. Unitățile de analiză

Reprezentând cea de a treia componentă a designului de cercetare, unitatea de analiză este legată de problema fundamentală a definirii „cazului”. Cazul nostru nu se referă la indivizi sau grupuri de indivizi, în care un individ reprezintă cazul studiat și în același timp unitatea primară de analiză, ci se referă la un fenomen al necesității modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României și la o entitate, Banca Națională a României, nu chiar atât de bine definite ca un individ. Suntem conștienți că este un studiu de caz despre decizii, programe, procese de implementare și schimbări organizaționale. De asemenea, suntem conștienți că acest gen de teme nu sunt foarte ușor definibile în ceea ce privește punctele de început și de sfârșit ale „cazului”. Un studiu despre asemenea teme poate dezvălui (Yin, 2005): a) variații în definirea deciziilor, programelor, proceselor de implementare sau schimbărilor organizaționale, și b) componentele acestora care existau deja înaintea nominalizării formale ale acestora. Deci, studiul nostru trebuie să ia în considerare condițiile de delimitare a) și b) în delimitarea condițiilor de analiză.

Încercarea noastră de stabilire a unității de analiză, deci a cazului, are legătură cu modul în care am formulat întrebările inițiale de studiu și anume: am dorit să studiem îmbunătățirea metodelor istorice de supraveghere și securitate în Banca Națională a României în context european, prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale, ce are loc independent de existența actuală a supravegherii prudențiale și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României. Unitatea de analiză a studiului nostru este **„supravegherea prudențială și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României”**. În funcție de această unitate de analiză, designul și strategia de colectare a datelor pot prezenta mici variații. Selectarea unității de analiza s-a făcut după ce am specificat cu exactitate întrebările primare de cercetare. La momentul stabilirii unității de analiză, nu am considerat aceasta ca fiind definitivă, având posibilitatea, la fel ca în cazul altor aspecte ale designului, să poată fi reconsiderată ca urmare a descoperirilor făcute în timpul procesului de colectare a datelor.

III.3.1. Unitatea primară de analiză

Unitatea primară de analiză este modernizarea metodelor istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european.

III.3.2. Unitatea contextuală de analiză (existența cazului)

Unitatea contextuală de analiză este chiar existența cazului și anume: necesitatea modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României.

III.3.3. Unitatea de analiză înglobată

Unitatea înglobată cuprinde modernizarea metodelor istorice de supraveghere și securitate prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale.

III.3.4. Legarea datelor de ipoteze

A patra componentă a designului studiului de caz, de obicei, este puțin discutată în studiile de caz. Ea anticipează etapa de analiză a datelor, dar designul de cercetare trebuie să ajute la constituirea unor baze solide pentru acest studiu al investigației. Legarea datelor de ipoteze se poate face în mai multe moduri, dar niciunul nu a devenit precis definit. De aceea am optat pentru o abordare promițătoare pentru studiile de caz, aceea a ideii de *pattern matching*, descrisă de Donald Campbell în 1975 (Yin, 2005, p. 143). Această tehnică de analiză în studiile de caz presupune „utilizarea unei logici de *pattern matching*” (Yin, 2005, p. 143), care compară un *pattern* stabilit pe baze empirice cu unul anticipat (sau cu mai multe predicții alternative), conform lui Trochim (1989). Dacă *patternul* stabilit pe baze empirice: necesitatea modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României coincide cu *patternul* anticipat (prezis) de noi: modernizarea metodelor istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european, prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale, rezultatele pot contribui la consolidarea validității interne a investigației. În cazul nostru, *patternurile* sunt legate de variabilele dependente și independente definite mai sus, și anume *patternul* prezis în privința variabilei independente este definit înainte de colectarea datelor. Informațiile obținute în acest caz pot fi raportate la ipoteza stabilită teoretic.

III.3.5. Criterii pentru interpretarea datelor

Cea de a cincea componentă a designului studiului de caz poate crea probleme dacă datele noastre se potrivesc cu un *pattern* mai bine decât cu celălalt. Se pune totuși problema, cât de exactă trebuie să fie potrivirea pentru a fi considerată valabilă? Suntem conștienți că nu putem face niciun test statistic pentru a face comparația și nici nu este posibil un astfel de test, deoarece toate datele din *pattern* sunt destul de contrastante pentru a putea face interpretări prin compararea a cel puțin două alternative. Alternativele depind de înțelegerea noastră privind condițiile în care noile descoperiri ale cercetării: managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale pot fi utile modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar în Banca Națională a României. Precizăm că oamenii, de foarte multe ori, cred că cercetarea servește doar sie însăși, „nesatisfăcând vreo nevoie practică” (Yin, 2005, p. 145).

Această tehnică *pattern matching* este valabilă și când este vorba de un studiu explicativ, *patternurile* sunt legate de variabilele dependente (Yin, 2005, p. 143), în cazul nostru: necesitatea modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în Banca Națională a României sau de variabilele independente, în cazul nostru: modernizarea metodelor istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european, prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale sau de ambele tipuri. Tot așa de relevantă este această tehnică și dacă studiul este descriptiv, atât timp cât *patternul* anticipat (prezis) în privința anumitor variabile este definit înainte de colectarea datelor, în cazul nostru: modernizarea metodelor istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european, prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale este stabilit înainte de colectarea datelor.

Ca ultimă componentă a designului de cercetare anticipează etapa de analiză a datelor. Datele obținute prin strategiile și tehnicile alese constituie o provocare constantă pentru a produce o analiză de calitate ceea ce presupune din partea noastră o atenție deosebită pentru toate dovezile. Prezentăm dovezile în mod obiectiv și manifestăm un interes corespunzător pentru explorarea interpretărilor alternative (Yin, 2005). Folosim criteriile combinate pentru interpretarea descoperirilor, utilizând în mod general modelele logice în care „Modelul logic stipulează în mod intenționat o înlănțuire complexă de evenimente în timp. Acestea sunt incluse în patternuri repetate cauză-efect-cauză-efect”. (Yin, 2005). Adică variabila dependentă dintr-o etapă inițială „necesitatea modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în Banca Națională a României” devine variabilă independentă într-o etapă următoare „modernizarea metodelor istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european, prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale”. Folosirea modelului logic presupune potrivirea evenimentelor observate empiric: necesitatea modernizării supravegherii prudențiale și securitatea bancară în Banca Națională a României cu evenimentele prezise teoretic: modernizarea metodelor istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european, prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale.

III.4. Teorii preliminare

După ce am tratat cele cinci componente ale designului de mai sus trebuie să începem elaborarea teoriei preliminare legate de tema studiului. Această practică de elaborare a teoriei înainte de colectarea datelor reprezintă o deosebire dintre studiile de caz și metodele asemănătoare. Celelalte metode (etnografiile și „grounded theory”) evită în mod intenționat specificarea ipotezelor teoretice la începutul investigației (Yin, 2005, p. 47), situație care induce greșeli, confundându-le cu studiul de caz, crezând că alegând metoda studiului de caz se poate trece imediat la etapa colectării datelor și ajunge foarte rapid la „contactele de teren”. Acest lucru conduce la erori grave, atât timp cât crearea contactelor de teren relevante depinde de înțelegerea sau teoria obiectului studiat.

În cazul nostru, dezvoltarea teoriei ca parte a etapei de design este esențială, atât pentru faptul că scopul investigației noastre este de a propune o teorie despre modernizarea metodelor istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european, prin managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale care să asigure protejarea intereselor deponenților și stabilitatea și viabilitatea întregului sistem bancar, cât și pentru implementarea mai târziu.

Studiul de caz va arăta de ce managementul securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale a reușit doar atunci când Banca Națională a României a fost capabilă să modernizeze metodele istorice de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit și securitate în context european pentru a asigura protejarea intereselor deponenților și stabilitatea și viabilitatea întregului sistem bancar, și nu a reușit atunci când managementul securității informațiilor și a supravegherii prudențiale a fost suprapus vechii structuri organizaționale. Această afirmație prezintă în mod concis o teorie de implementare a sistemului de management al securității informațiilor bancare și a supravegherii prudențiale, și anume că este nevoie de o restructurare organizațională privind supravegherea prudențială și securitatea bancară în Banca Națională a României pentru ca implementarea să fie eficientă.

De asemenea, studiul de caz poate arăta de ce simpla înlocuire a vechii structuri organizaționale (exemplu, persoane-cheie din sistemul de supraveghere) nu a fost suficientă pentru modernizarea metodelor istorice de supraveghere și securitate a informațiilor bancare în context european. Această a doua afirmație rezumă o teorie alternativă: eșecul poate avea loc din cauza împotrivirii manifestate de indivizi în fața schimbării, iar înlocuirea lor ar fi singura condiție pentru o implementare eficientă. Nu ne vom procupa de această teorie alternativă.

Prin elaborarea teoriei preliminare avem certitudinea că pe măsura elaborării acesteia, ideile exprimate vor acoperi treptat întrebările, ipoteza, unitățile de analiză, raportările logice ale datelor la ipoteze și criteriile pentru interpretarea descoperirilor, adică exact cele cinci componente pentru designul de cercetare. Deci vom observa că, în acest sens designul complet ia forma unei „teorii” pe marginea obiectului de studiu. Aceasta nu reprezintă, în sensul formal, o teorie vastă în domeniul economic și a științelor sociale, iar noi suntem conștienți că nu reprezentăm niște teoreticieni desăvârșiți. Scopul este pur și simplu obținerea planului satisfăcător, iar aceasta necesită ipoteze teoretice, care au fost definite de unii autori ca fiind „o poveste (ipotetică) ce explică acțiunile, evenimentele, structurile și ideile” (Yin, 2005, p. 48). Sperăm ca ulterior, designul complet să ofere indicii utile pentru selectarea datelor ce trebuie colectate și a strategiilor pe care le vom folosi pentru a le analiza. De fapt, acesta este motivul pentru care elaborăm teoria înaintea colectării datelor și este un pas esențial în cercetarea cazurilor.

Totodată, suntem conștienți că această etapă nu este una ușoară, ci una destul de dificilă, dar având o literatură care poate oferi un cadru bogat pentru conceperea studiului, vom putea elabora o teorie adecvată cazului nostru. Pentru a depăși barierele ce stau în fața dezvoltării teoriei, ne-am pregătit pentru studiul nostru pe care vrem să-l efectuăm, examinând literatura scrisă, aceasta regăsindu-se în bibliografia citată, tema și ideile noastre le-am discutat cu profesori, colegi din activitatea practică a acestui domeniu, punându-ne întrebări provocatoare în legătură cu ceea ce am studiat, de ce propunem studiul și ce sperăm să obținem în urma realizării lui. De asemenea, suntem conștienți că nu vom putea cuprinde întreaga gamă a potențialelor teorii relevante pentru studiul nostru.

Dezvoltarea teoriei nu are numai rolul de a facilita etapa colectării datelor, ci, dacă reușim să o elaborăm în mod corespunzător va reprezenta și nivelul la care va avea loc generalizarea rezultatelor studiului. Teoria prin sintagma „generalizare analitică” (Yin, 2005, p. 51), pusă în contrast cu o altă metodă de generalizare a rezultatelor, cunoscută sub numele de „generalizare statistică” (Yin, 2005, p. 51), constituie cea mai mare provocare pentru noi. Deoarece „generalizarea statistică” este puțin relevantă pentru strategiile cercetare studii de caz, fiind mai larg acceptată pentru că cercetătorii au acces imediat la formule cantitative pentru a stabili nivelul de încredere cu care se pot face generalizările, deci pentru „unitățile de eșantionare” (Yin, 2005, p. 51), iar studiul nostru de caz nu este o „unitate de eșantionare”, de aceea vom utiliza metoda de „generalizare analitică”, în care această teorie pe care o dezvoltăm anterior etapei de analiză a datelor va fi folosită ca un șablon după care vom compara rezultatele empirice ale studiului. Aceasta ne-ar putea ajuta dacă vom întâlni mai multe cazuri care susțin aceeași teorie, putând pretinde că am efectuat o replicare.

Teoretizăm mai întâi unitatea primară de analiză care cuprinde: **MODERNIZAREA METODELOR ISTORICE DE SUPRAVEGHERE PRUDENTIALĂ A INSTITUȚIILOR DE CREDIT ȘI SECURITATE ÎN CONTEXT EUROPEAN**. Supravegherea sistemului

bancar în România este în competența Băncii Naționale, care are exclusivitatea de autorizare a instituțiilor de credit din România și prin supraveghere prudentială a acestora, asigură stabilitatea și viabilitatea întregului sistem bancar. Această competență este extinsă și în afara granițelor țării pentru a eficientiza procesul de supraveghere prudentială, prin încheierea de acorduri de coordonare și cooperare cu autoritățile competente din alte state. Astfel, date fiind responsabilitățile ce rezultă din dubla sa ipostază de autoritate monetară și prudentială, BNR are un rol intrinsec în menținerea stabilității financiare.

Relevant pentru managementul securității informațiilor bancare este și obiectivul nostru de cercetare privind eficacitatea și gradul de consolidare a sistemului de gestiune a riscului de neplată generat din utilizarea instrumentelor de plată de debit în România. Banca Națională a României încearcă să surprindă comportamentul de plată al titularilor de cont prin prisma incidentelor de plăți raportate de instituțiile de credit la Centrala Incidentelor de Plăți (CIP), conform reglementărilor în vigoare. Deci, incidentele de plăți înregistrate în baza de date CIP sunt analizate. (Neagoe, A. coord., Toma, G., Grădinariu, G., Sîrbu, A., Popescu, M., Zainea, G., Ardelean, D., Iancu, R., Ghinea, A., Radovici, D., Stancu, D., 2015, p.175), incidentele de plăți cu instrumentele de plată de debit (cecuri, cambii și bilete la ordin) pentru interesul public, inclusiv pentru scopurile specifice ale utilizatorilor sunt gestionate de CIP. Analiza datelor din baza de date a CIP ține cont de o serie de principii (Neagoe, A. coord., Toma, G., Grădinariu, G., Sîrbu, A., Popescu, M., Zainea, G., Ardelean, D., Iancu, R., Ghinea, A., Radovici, D., Stancu, D., 2015, p.175): „principiul recenzării, conform căruia toate persoanele declarante (instituții de credit) sunt obligate să raporteze la CIP informații privind incidentele de plăți; principiul reciprocității, conform căruia fiecare persoană declarantă raportează incidentele de plăți pe numele persoanelor fizice și juridice și poate obține de la CIP informații privind incidentele de plăți raportate pe numele unui titular de cont de toate persoanele declarante; principiul agregării, conform căruia CIP difuzează informații privind incidentele de plăți rezultate în urma agregării informațiilor individuale raportate de persoanele declarante; principiul operativității schimbului de informații, conform căruia CIP primește și transmite informații cu rapiditate prin intermediul unei rețele electronice de la/către persoanele declarante (instituții de credit)”. CIP prin activitatea sa asigură existența unei surse centralizate și actualizate de informații privind refuzurile la plată a instrumentelor de debit, contribuie la creșterea nivelului de cunoaștere a prevederilor legale și reglementărilor privind instrumentele de plată de debit și securitatea în utilizarea acestora și totodată, este un partener de securitate a instituțiilor de credit în procesul de prevenire, evaluare și limitare ale riscurilor reprezentate de clienții rău platnici.

În cazul nostru, în acest demers, în conformitate cu Regulamentul nr. 2 privind organizarea și funcționarea la Banca Națională a României a Centralei Riscului de Credit din 9 ianuarie 2012, publicat în Monitorul Oficial, Partea I 49/20 ianuarie 2012, intrat în vigoare la 1 februarie. 2012, cu modificările și completările ulterioare, datele de identificare ale unui debitor, persoană fizică sau persoană juridică nonbancară și operațiunile în lei și în valută prin care persoanele declarante se expun la risc față de acel debitor sunt cuprinse în informația de risc de credit. Această informație care se prelucrează și se difuzează de către CRC este informația care se raportează de către persoanele declarante Informația raportată de către persoana declarantă cu privire la încălcarea prevederilor contractuale de către posesorii de card de credit și/sau de debit, care poate fi calificată drept fraudă (îndeplinește condițiile prevăzute de lege), iar suma aferentă fraudei nu este înregistrată la restante în evidențele persoanei declarante, reprezintă informația

despre fraudele cu carduri. În vederea transmiterii informațiilor către persoanele declarante se efectuează și schimbul transfrontalier de informații între registrele de credit naționale. Suma valorilor operațiunilor prevăzute (acordare de credite; asumarea de angajamente de către persoana declarantă, în numele debitorului, față de o persoană fizică, o persoană juridică, alta decât persoanele declarante, sau față de o instituție de credit/instituție financiară din străinătate), care este raportată la CRC de o persoană declarantă pentru un debitor, persoană fizică sau persoană juridică nonbancară, cu condiția să fie egală ori mai mare decât limita de raportare, reprezintă riscul individual. Acesta se determină de către persoana declarantă și este expunerea acesteia față de un debitor. Persoana juridică nonbancară, înscrisă în baza de date a CRC ca urmare a raportării acesteia de către persoana declarantă se numește persoana recenzată. Suma tuturor riscurilor individuale raportate de către toate persoanelor declarante pentru același debitor, mai puțin valoarea operațiunilor în lei și în valută prevăzute este riscul global Acesta se determină de către CRC și reprezintă expunerea tuturor persoanelor declarante din România față de un singur debitor. La CRC persoanele declarante sunt:

- Instituțiile de credit, persoane juridice române, pentru toate informațiile colectate din unitățile lor teritoriale din România referitoare la riscul de credit și informațiile despre fraudele cu carduri;
- Sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine, pentru toate informațiile colectate din unitățile lor teritoriale referitoare la riscul de credit și informațiile despre fraudele cu carduri;
- Instituțiile financiare nebancare, persoane juridice române, înscrise în Registrul special, pentru toate informațiile de risc de credit și informațiile despre fraudele cu carduri;
- Sucursalele din România ale instituțiilor financiare străine înscrise în Registrul special, pentru toate informațiile colectate din unitățile lor teritoriale din România referitoare la riscul de credit și informațiile despre fraudele cu carduri;
- Instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, pentru toate informațiile despre fraude cu carduri colectate din unitățile lor teritoriale din România, care, potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2011 privind instituțiile de monedă electronică, înregistrează un nivel semnificativ al activității de creditare;
- Instituțiile de plată, persoane juridice române, pentru toate informațiile de risc de credit și informațiile despre fraudele cu carduri colectate din unitățile lor teritoriale din România, care potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 21/2009 privind instituțiile de plată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrează un nivel semnificativ al activității de creditare. (Regulament BNR nr. 2, 2012).

Regulamentul prevede, foarte important, că opțiunea de raportare a informației referitoare la încadrarea debitorilor a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre trebuie comunicată de către acestea, în scris, direcției care coordonează activitatea CRC. (Regulament BNR nr. 2, 2012). În continuare sunt definite conceptele de: Persoană acreditată să transmită la și să recepționeze de la CRC informații de risc de credit și informații despre fraudele cu carduri, care este angajatul autorizat de conducerea persoanei declarante; Perioada de raportare în care se raportează informația de risc de credit aferentă lunii anterioare, care este intervalul cuprins între datele de 1 și 17 ale lunii curente; Utilizatorii, care sunt persoanele declarante și Banca Națională a României. Regulamentul precizează și limita de raportare, în

funcție de care riscul individual al unui debitor este transmis de către persoanele declarante la CRC, limită care poate fi modificată de BNR.

Informațiile specifice incidentelor de plăți, pentru interesul public, inclusiv pentru scopurile specifice utilizatorilor sunt reglementate prin Regulamentul nr. 1 privind organizarea și funcționarea la Banca Națională a României a Centralei Incidentelor de Plăți din 9 ianuarie 2012, publicat în Monitorul Oficial, Partea I 49 în 20 ianuarie. 2012, intrat în vigoare la 6 februarie. 2012, cu modificările și completările ulterioare. Informația specifică incidentelor de plăți, pentru interesul public, inclusiv pentru scopurile specifice utilizatorilor este gestionată de CIP. În vederea cercetării securității informației specifice incidentelor de plăți, subliniem că regulamentul definește informații pentru interesul public, inclusiv pentru scopurile specifice utilizatorilor, respectiv:

1. Neîndeplinirea întocmai și la timp a obligațiilor titlurilor de cont în timpul procesului de decontare a instrumentului de plată reprezintă incidentul de plată. Aceste obligații sunt rezultate prin efectul legii, iar neîndeplinirea lor este adusă, de către persoanele declarante, la cunoștința CIP.

2. Incidentul de plată determinat de înregistrarea uneia din următoarele situații: cec emis fără autorizarea trasului, motiv pentru care a fost refuzat la plată; cec prezentat la plată înainte de expirarea termenului de prezentare, dar refuzat din lipsă totală de disponibil; cec prezentat la plată înainte de expirarea termenului de prezentare, dar refuzat din lipsă parțială de disponibil; cec emis cu dată falsă, motiv pentru care a fost refuzat la plată; cec emis de un trăgător aflat în interdicție bancară, motiv pentru care a fost refuzat la plată; bilet la ordin/cambie cu scadență la vedere, prezentat(ă) la plată în termen, dar refuzat(ă) la plată din lipsă totală de disponibil; bilet la ordin/cambie cu scadență la vedere, prezentat(ă) la plată în termen, dar refuzat(ă) la plată din lipsă parțială de disponibil; bilet la ordin/cambie cu scadență la un anume timp de la vedere, la un anume timp de la data emiterii sau la o dată fixă prezentat(ă) la plată la termen, dar refuzat(ă) la plată din lipsă totală de disponibil; bilet la ordin/cambie cu scadență la un anume timp de la vedere, la un anume timp de la data emiterii sau la o dată fixă prezentat(ă) la plată la termen, dar refuzat(ă) la plată din lipsă parțială de disponibil, este incidentul de plată major.

3. Oricare din următoarele mijloace de plată: cec, cambie, bilet la ordin este instrument de plată.

4. Regimul impus de către o instituție de credit trasă unui titular de cont prin care se interzice acestuia emiterea de cecuri pe o perioadă de un an, ca urmare a unui incident de plată major produs cu cec reprezintă interdicția bancară.

5. Persoana fizică sau juridică, rezidentă ori nerezidentă, care prin emiterea/acceptarea unui instrument de plată este ținut să onoreze obligația asumată este obligatul la plată, care pentru cec este trăgătorul, pentru cambie este trasul acceptat, iar pentru biletul la ordin este subscriitorul.

6. Persoanele declarante la CIP sunt definite ca fiind instituțiile de credit – persoane juridice române, pentru toate informațiile referitoare la incidentele de plăți produse de către proprii titulari de cont sau de cei din unitățile lor teritoriale; sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine, pentru toate informațiile referitoare la incidentele de plăți produse de către proprii titulari de cont.

7. Angajatul autorizat de conducerea persoanei declarante să transmită la și să recepționeze de la CIP informații privind incidentele de plăți este persoana acreditată.

8. Persoanele fizice sau juridice, rezidente ori nerezidente, care, ca urmare a înregistrării pe numele lor a unuia sau mai multor incidente de plată majore, au fost înscrise în Fișierul Național al Persoanelor cu Risc, sunt persoanele cu risc.

9. Persoanele declarante, Banca Națională a României, Ministerul Afacerilor Interne, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu unitățile lor teritoriale, instanțele judecătorești, alte instituții ale statului cu atribuții de supraveghere și control, prin intermediul instituțiilor de credit alte persoane fizice și persoane juridice, rezidente sau nerezidente, care solicită informații în condițiile legii, reprezintă utilizatorii bazei de date CIP. (Regulament BNR nr. 1, 2012).

Din dubla sa ipostază de autoritate monetară și prudențială, Banca Națională a României are un rol intrinsec în menținerea stabilității financiare, concept declarat pe site-ul băncii <http://www.bnr.ro/Stabilitate-financiara--Rolul-BNR-3114.aspx>, rol care este exercitat „atât prin reglementarea și supravegherea prudențială a instituțiilor aflate în subordinea sa, cât și prin formularea și transmiterea eficientă a măsurilor de politică monetară și supravegherea funcționării în condiții optime a sistemelor de plăți și decontări de importanță sistemică”. Pentru îndeplinirea acestui rol și pentru menținerea conceptului de stabilitate financiară, „este necesară identificarea riscurilor și vulnerabilităților întregului sistem financiar, în ansamblul său și pe componentele sale, deoarece monitorizarea stabilității financiare este preventivă”. Cu toate acestea, apar și se dezvoltă unele disfuncționalități, precum evaluarea incorectă a riscurilor și ineficiența alocării capitalului, iar acestea pot afecta stabilitatea sistemului financiar și stabilitatea economică. În vederea lărgirii cadrului național de stabilitate financiară este necesară intensificarea cooperării și conlucrării dintre autoritățile responsabile cu autorizarea, reglementarea, supravegherea și controlul piețelor componente ale sistemului financiar.

Contextul european al supravegherii prudențiale și securității informațiilor bancare, după părerea specialiștilor este apartenența României la Uniunea Bancară, în care Banca Centrală Europeană (BCE) a devenit primul stâlp de rezistență, care a preluat supravegherea celor mai mari bănci din zona euro și care dețin peste 70% din sistemul bancar românesc. În opinia lui Mugur Isărescu, un argument puternic pentru aderarea unei țări non-euro la această uniune este „prevalența în structura sectorului bancar a capitalului din zona euro” (Isărescu, 2014). Prezența masivă a capitalului din zona euro în sistemul bancar din România determină efectuarea reglementării și supravegherii la nivel transfrontalier, iar menținerea prerogativelor de supraveghere bancară doar la nivel național, „nu ar avea decât rezultate suboptimale” (Isărescu, 2014), deoarece accesul la informațiile privind băncile-mamă, este limitat și nu există perspectivă de ansamblu. Apartenența la Uniunea Bancară, permite participarea „din interior la construcția unui mecanism căruia va trebui oricum să i te alături cel mai târziu odată cu intrarea în zona euro” (Isărescu, 2014). Trebuie să conștientizăm că existența Uniunii Bancare va produce oricum efecte asupra sistemului financiar din România, chiar dacă nu suntem membri. Mai mult, asigură participarea la adoptarea anumitor decizii care au efecte care vor fi resimțite”.

Odată cu intrarea în Uniunea Bancară se asigură „și înlăturarea unui stimulent pentru dezintermediere din partea băncilor străine” (Isărescu, 2014), iar experiența ulterioară declanșării crizei economice internaționale, ne oferă o lecție privind protejarea sistemului bancar național, „unele autorități de supraveghere pot impune măsuri prudențiale privind controlul capitalurilor, transferurile și creditarea intragrup, limitarea activității sucursalelor sau interzicerea repatrierii profiturilor, determinând unele bănci să reducă activitatea filialelor lor în țările-gazdă”.

Banca Centrală Europeană (BCE) a devenit la data de 04.11.2014, zi istorică pentru Uniunea Europeană, „supraveghetorul unic direct al celor mai mari 120 de bănci reprezentând 85% din totalul activelor bancare din zona euro și ridică astfel primul pilon pe care se va sprijini Uniunea Bancară europeană, un proiect în care este implicată și România” (Cojocaru, 2014). Cu această ocazie franțuzoaica Daniele Nouy, președintele Consiliului de Supraveghere al Mecanismului Unic de Supraveghere, înființat sub tutela BCE, la acea dată a declarat că supravegherea va fi „dură, corectă și independentă”. Ea a încercat chiar din prima zi de lucru să armonizeze cele 18 modele de supraveghere bancară din zona euro, într-un model care să poată fi aplicat la un nivel paneuropean. Acest model are scopul de a determina băncile să ia mai multe măsuri prudențiale pentru prevenirea crizelor economice, de altfel, obiectivul suprem al BCE ca supraveghetor unic și concomitent este reclădirea încrederii într-un sistem financiar zdruncinat de criză și de scandaluri.

Tot în cadrul unității primare de analiză care cuprinde: **MODERNIZAREA METODELOR ISTORICE DE SUPRAVEGHERE PRUDENȚIALĂ A INSTITUȚIILOR DE CREDIT ȘI SECURITATE ÎN CONTEXT EUROPEAN**, teoretizăm în partea a doua, **funcțiile managementului securității informațiilor bancare.**

Managementul securității informațiilor bancare, funcțiile sale: planificarea (prevăderea, previziunea), organizarea, antrenarea (comandă-motivație), coordonarea și controlul se manifestă practic prin atributele (funcțiile) de securitate a informațiilor, adică a însușirilor acestora sau a rolului sintactic pe care îl îndeplinește, ansamblul de proprietăți.

Disponibilitatea informațiilor bancare este acel atribut de securitate, element al managementului securității informațiilor bancare, care pune la dispoziția utilizatorilor legali atunci când au nevoie, informațiile respective. Utilizatorii legali privind informațiile Centralei Riscului de Credit (CRC) sunt persoanele declarante și Banca Națională a României (Regulament BNR nr. 2, 2012), iar utilizatorii privind informațiile Centralei Incidentelor de Plăți (CIP) sunt persoanele declarante, Banca Națională a României, Ministerul Afacerilor Interne, Parchetul de pe lângă Înalta curte de Casație și Justiție cu unitățile lor teritoriale, instanțele judecătorești, alte instituții ale statului cu atribuții de supraveghere și control; prin intermediul instituțiilor de credit alte persoanele fizice juridice, rezidente sau nerezidente, în condițiile prevăzute de lege (Regulament BNR nr. 1, 2012).

A doua abordare este cu referire la disponibilitatea informației specifice utilizatorilor, gestionate de Centrala Incidentelor de Plăți (CIP) din cadrul Băncii Naționale a României referitoare la incidentele de plăți pentru interesul public, inclusiv pentru scopurile specifice (Regulament BNR nr. 1, 2012). Disponibilitatea acestor informații pentru utilizatorii lor: persoane fizice declarante, Banca Națională a României, Ministerul Afacerilor Interne cu unitățile lor teritoriale, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și instanțele judecătorești, alte instituții ale statului cu atribuții de supraveghere și control; prin intermediul instituțiilor de credit alte persoane fizice juridice, rezidente sau nerezidente, conform legii pentru asigurarea securității, prin Fișierul Național de Incidente de Plăți (FNIP), care este fișierul ce conține informații despre incidentele de plăți cu cecuri, cambii, bilete la ordin structurat pentru fiecare în parte și este de interes general; Fișierul Național al Persoanelor cu Risc (FNPR), care este alimentat automat de FNIP și conține informații privind incidentele de plăți majore înregistrate pe numele unei persoane fizice sau juridice, rezidente ori nerezidente. Disponibilitatea acestui tip informații este asigurată și odată cu transmiterea și înregistrarea

informației privind incidentele de plăți, respectând Regimul acestora, odată cu generarea interdicției bancare sau când înregistrările incidentelor de plată din baza de date CIP sunt suspendate/reluate/anulate. Mai sunt disponibile cu ocazia organizării și gestionării informației în bazele de date. Toate aceste situații sunt reglementate de (Regulamentul BNR nr. 2, 2012).

Atribut de securitate de funcționalitate este Confidențialitatea informației. Informația bancară, operațiunile bancare au un caracter confidențial (Oprea, I., Pamfil, C-G., Radu, R., Zăstroiu, V., 2010, p.72), iar confidențială este acțiunea care ține de redarea, de transmiterea (comunicarea) unui secret, în cazul nostru, a informațiilor bancare. Confidența informațiilor bancare este tocmai încredințarea secretului acestora. Confidențialitatea ca o interdicție, ca o limitare, ca o blocare a accesului utilizatorilor neautorizați/nelegitimi la informațiile bancare. Ea este o excepție de la utilizarea normală a informațiilor bancare și reprezintă drept o consecință a existenței unor interese contrare în societate, iar folosirea informațiilor ar putea aduce prejudicii uneia dintre părți. Protejarea intereselor părților din CRC și CIP implică apărarea secretului și implicit acceptarea confidențialității.

Necesitatea protecției transmiterii și înregistrării informației privind incidentele de plăți, a regulamentului acesteia generează confidențialitatea rapoartelor la CIP, a fluxului informațional, a înregistrării, organizării și difuzării „Fluxului informațional al Centralei Incidentelor de Plăți”; confidențialitatea formatului electronic transmis la CIP prin Rețeaua de comunicații interbancară a informației privind incidentele de plăți de către persoana declarantă; confidențialitatea conținutului Formularului de raportare a refuzurilor bancare cu cecuri, cambii și bilete la ordin, a informațiilor din ele, transmise la CIP de către persoana declarantă; confidențialitatea condițiilor tehnice care permit difuzarea, cu operativitate, fără alterări, pe suport electronic a informației privind incidentele de plăți înregistrate și gestionate de către Banca Națională a României, la sediul său central; respectarea modului de completare a formularelor prevăzute, a standardelor de conținut și confidențialitatea acestora, în formularele transmise de către persoana declarantă pentru înregistrarea informației în baza de date a CIP; confidențialitatea preluării, prin intermediul aplicației CIP, după înregistrarea informației în baza de date CIP, prin punerea la dispoziție a cererilor care conțin informațiile înscrise pe numele/denumirea fiecărui client; confidențialitatea interdicției bancare a înregistrărilor privind incidentele de plăți din baza de date CIP, respectiv a suspendării/reluării/anulării acestora; confidențialitatea organizării și gestionării informației privind incidentele de plăți înregistrate, respectiv a difuzării acestor informații.

Integritatea Fluxului informațional privind transmiterea, înregistrarea, organizarea și difuzarea informației de risc de credit și a celei despre fraudele cu carduri. CRC nu poate modifica din proprie inițiativă informația transmisă de către persoanele declarante referitoare la riscul de credit și/sau informația despre fraudele cu carduri (Regulament BNR nr. 2, 2012). CRC asigură integritatea înregistrărilor informațiilor raportate de persoanele declarante și a prelucrării acestor informații în scopul obținerii de date agregate necesare utilizatorilor. Integritatea informațiilor de risc de credit și a informațiilor despre fraudele cu carduri sunt menținute în fișierele FCR și FFC pe o perioadă de 7 ani de la data înscrierii (Regulament BNR nr. 2, 2012). În cazul în care accesul la informațiile de risc de credit și la cele despre carduri s-a făcut de către persoane neautorizate, directorul direcției de specialitate, care coordonează activitatea CRC, poate dispune sistarea difuzării informațiilor de risc de credit și a celor despre fraudele cu carduri deținute de CRC. (Regulament BNR nr. 2, 2012).

CIP asigură înregistrarea informațiilor privind incidentele de plăți raportate de către persoanele declarante și prelucrarea acestor informații, în scopul obținerii de date agregate necesare utilizatorilor. FNIP și FNRP sunt gestionate conform necesităților proprii ale CIP, în vederea evidențierii operative a informațiilor privind: identificarea titularilor de cont; refuzul de plată al cecurilor, cambiilor sau biletelor la ordin.

Următoarea teoretizare o facem pentru Unitatea contextuală de analiză, este chiar existența cazului și anume: **NECESITATEA MODERNIZĂRII SUPRAVEGHERII PRUDENȚIALE ȘI SECURITATEA BANCARĂ ÎN SCOPUL PROTEJĂRII INTERESELOR DEPONENȚILOR ȘI AL ASIGURĂRII STABILITĂȚII ȘI VIABILITĂȚII ÎNTREGULUI SISTEM BANCAR ÎN BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI.** În prima parte a teoretizării unității contextuale de analiză vom conceptualiza necesitatea modernizării supravegherii prudențiale, iar în a doua vom vedea care sunt conceptele de securitate și securitatea informațiilor bancare.

Evoluția economiei românești după 1989, poate fi judecată din mai multe perspective, cum ar fi tranziția la un nou regim economic și politic, au apărut noi structuri instituționale, reforme structurale printre care privatizările și impunerea de reforme structurale, „deschiderea economiei *Recesiunea tranformațională* (cum a numit-o Kornai Janos) a inițiat un ciclu lung de schimbări instituționale și în mecanisme economice ce poartă denumirea generică de tranziție postcomunistă” (Dăianu, 2015), aderarea la Uniune Europeană, poate constitui o altă analiză, Necesitatea modernizării metodelor istorice a fost generată de criza financiară care a „arătat cât de eronate erau presupuzițiile pe care operau bănci centrale și guverne și cât de defectuos era cadrul de reglementare și supraveghere al piețelor financiare” (Dăianu, 2015), iar tezele că „piețele știu totul”, că „intervenția publică trebuie să fie minimă sunt paradigme care au eșuat și au condus la aceste crize. Rezultă de aici „nevoia de reglementare și supraveghere a sistemului financiar, apariția de organisme de supraveghere macroprudențială” (Dăianu, 2015). Analizând politicile băncilor centrale, din acest punct de vedere, specialiștii Axel Weber (fost șef al Bundesbank), Daniel Dăianu, au arătat ca a fost o eroare neglijarea dinamicii creditului prin subestimarea riscului sistemic sau acolo unde s-a încercat oprirea creditului, inclusiv în România, a intervenit piața unică din UE impunând băncilor centrale anumite măsuri. Injectarea masivă de lichiditate (Qes), în ultimii ani a avut rolul esențial de a evita prăbușirea sistemelor bancare.

Lovind cu severitate economia europeană în ansamblu, criza financiară din perioada 2007 - 2009, a evidențiat importanța consolidării Uniunii Europene, proiect în care se afla toate statele membre și care era funcțional, dar incomplet „consolidarea instituțiilor europene și finalizarea procesului de reformare a cadrului de guvernare sunt acțiuni esențiale pentru buna funcționare a Uniunii Europene” (Libocor, Vol. 108, p. 6). Unul dintre cele patru elemente a cadrului de guvernare economică a UE este Uniunea bancară (Banking Union), „Uniunea bancară vizează completarea și consolidarea Uniunii Economice și Monetare, defragmentarea piețelor financiare din cadrul pieței unice, întreruperea siralei vicioase dintre bănci și guverne și preîntâmpinarea crizelor sistemului bancar”(Libocor, Vol. 108, p. 8). Deducem de aici necesitatea aderării statelor membre UE, inclusiv România la Uniunea bancară și adoptarea la nivel național a Mecanismului unic de supraveghere bancare ca garant al preîntâmpinării crizelor sistemului bancar și a efectelor lor asupra contribuabililor și deponenților, în vederea refacerii încrederii în instituțiile de credit, întărirea încrederii în moneda unică și întărirea stabilității financiare, a întregului

sistem bancar național și european, întărirea cadului de reglementare și supraveghere a sectorului financiar, astfel încât să poată oferi un răspuns efectiv crizei financiare.

Evoluția sistemului bancar românesc după anii '90, sub toate aspectele, respectiv: „dimensiunea și numărul instituțiilor de credit, forma de proprietate a acestora, tipurile de activități desfășurate, complexitatea operațiunilor, creșterea gradului de sofisticare a produselor oferite, cadrul legislativ și instituțional” (Davidescu, Vol. 426, p. 5), impune necesitatea modernizării continue a supravegherii sistemului bancar românesc. Trebuie precizat că înaintea începutului crizei financiare, în ceea ce privește soliditatea sistemului bancar românesc, era unul la „nivel confortabil de adecvare a capitalului la riscuri, situație care este și o consecință a măsurilor de reglementare și supraveghere prudențială adoptate de banca centrală odată cu începutul manifestării în România a efectelor crizei de bancă centrală, odată cu începuturile crizei financiare internaționale” (Davidescu, Vol. 426, p. 5). Măsurile impuse în procesul de supraveghere prudențială în cadrul instituțiilor de credit considerate a avea un profil de risc ridicat, introducerea filtrelor prudențiale, inclusiv la nivel individual, odată cu implementarea de către bănci a noilor standarde contabile IFRS ca bază a contabilității, precum și indicatorii utilizați pentru gradul de adecvare a capitalului, calculați la nivelul sistemului bancar românesc, care s-au menținut la niveluri ridicate, au creat „premisele pentru implementarea corespunzătoare a cerințelor suplimentare de capital impuse de reglementările Basel III” (Davidescu, Vol. 426, p. 6), aplicabile gradual în România până la finele anului 2018.

Obiectivul fundamental este protejarea intereselor deponenților și asigurarea stabilității și viabilității întregului sistem bancar. Instituțiile de credit, persoane juridice române sunt obligate să raporteze Băncii Naționale a României datele și informațiile necesare pentru evaluarea respectării cadrului prudențial și legal în vigoare la termenele și în forma stabilite de BNR; Banca Națională a României asigură verificarea cadrului de administrare a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de fiecare instituție de credit, persoană juridică română, și realizează propria evaluare a riscurilor la care instituția de credit este sau poate fi expusă. Pe baza verificării și evaluării efectuate, Banca Națională a României determină în cea mai mare măsură cadrul de administrare, strategiile, procesele și mecanismele implementate de instituția de credit, persoană juridică română, și dacă fondurile deținute de aceasta asigură o administrare prudentă și o acoperire adecvată a riscurilor în raport cu profilul de risc al instituției de credit. Urmărirea respectării de către instituțiilor de credit, persoane juridice române, a cerințelor de natură prudențială și a altor cerințe legale, se realizează atât pe baza raportărilor transmise de instituțiile de credit, cât și prin verificări la fața locului desfășurate la sediul instituțiilor de credit și al sucursalelor acestora din țară și din străinătate. Verificările la fața locului se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens, sau de către auditori financiari sau experți numiți de autoritatea de supraveghere” (Davidescu, Vol. 426, pp. 11-12).

În a doua parte a unității contextuale vom vedea care sunt conceptele de securitate și securitatea informațiilor bancare.

Amenințările de creștere rapidă a companiilor din fintech și de scădere a veniturilor diviziilor de investment banking au determinat ca marile bănci americane să fie obligate să fie mai inovative și să se adapteze la noile condiții de piață mult mai rapid (Zărnoeanu, A., 2016). Intrarea pe piața depozitelor on-line a companiilor din fintech sunt o puternică sursă de lichiditate pentru viitoarele platforme on-line de creditare peer-to-peer, care vor începe să acorde

credite și care au început să-și lanseze platforme (exemplu, GSBanK.com, platforma Goldman Sachs), unde clienții își pot depune economiile în schimbul unei dobânzi anuale efective cu mult peste ce oferă băncile tradiționale (DAE de 1,05% față de 0,01-0,03%/an și superioară câștigului de 0,75-1%/an oferit de start-up-uri din fintech precum Ally Bank, Discover Bank și Capital One 360) (Zărnoeanu, A., 2016).

Referirea la securitatea unei entități (organizație-instituție, ființă, sistem etc.) ne poate conduce cu gândul la o serie de mijloace pentru asigurarea tuturor condițiilor astfel încât entitatea respectivă să-și poată îndeplini toate obiectivele pentru care a fost creată.

În conformitate cu conceptele Centrului Național de Răspuns la Incidente de Securitate în Sistemele Informatice (CERT-RO) din cadrul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, privind: Managementul riscurilor, Incidente de securitate, Vulnerabilități, Contramăsuri, „o informație este securizată dacă se asigură în mod acoperitor disponibilitatea, confidențialitatea, integritatea, autenticitatea și non-repudierea ei în măsura în care este necesară entității care a creat-o sau celei care o folosește”.

Trecând la analiza obiectivului nostru în acest demers ne referim la securitatea „informației de risc de credit și a informației despre fraudele cu carduri pentru scopurile specifice ale utilizatorilor, în condițiile păstrării secretului profesional” (Regulament BNR nr. 2, 2012). Analizăm aici securitatea privind participarea CRC la „schimbul transfrontalier de informații în conformitate cu prevederile Memorandumului de înțelegere privind schimbul de informații între registrele de credit naționale, în vederea transmiterii acestora către persoanele declarante, încheiat de Banca Națională a României cu autoritățile competente în materie din statele membre” (Regulament BNR nr. 2, 2012). În această situație managementul securității informațiilor bancare se referă la baza de date pe care CRC o organizează și o gestionează.

Securitatea transmiterii și înregistrării informației de risc de credit și a informației despre fraudele cu carduri trebuie să respecte un anumit regim

Celălalt obiectiv al cercetării noastre ne referim la securitatea informației specifică incidentelor de plăți, pentru interesul public, inclusiv pentru scopurile specifice utilizatorilor. Conceptul de securitate și securitatea acestui tip de informații bancare se extinde la structura bazei de date a CIP și accesarea acesteia. CIP organizează și gestionează baza de date cu asigurarea securității acesteia.

Urmează să teoretizăm Unitatea de analiză înglobată care cuprinde **MODERNIZAREA METODELOR ISTORICE DE SUPRAVEGHERE ȘI SECURITATE PRIN MANAGEMENTUL SECURITĂȚII INFORMAȚIILOR BANCARE ȘI A SUPRAVEGHERII PRUDENȚIALE.**

Managementul Supravegherii prudențiale bancare este prima parte a teoretizării unității înglobate de analiză, începe cu adoptarea obiectivului fundamental al autorității de supraveghere a sistemului bancar, care în România este Banca Națională a României, iar **obiectivul fundamental este acela de a preveni riscul sistemic prin promoverea unei supravegheri bancare eficiente care să asigure realizarea stabilității și viabilității întregului sistem bancar.** Pentru a îndeplini acest obiectiv fundamental, în cadrul funcției de organizare a managementului supravegherii prudențiale, BNR în calitate de autoritate de supraveghere bancară organizează și utilizează o serie de instrumente și abordări de supraveghere dintre care: Sistemul Uniform de Evaluare – CAAMPL, Procesul de evaluare și verificare propriu-zis efectuat de supraveghere – SREP, Testele de rezistență (stress testele).

În cadrul funcției managementului de evaluare a supravegherii, BNR pe linia supravegherii instituțiilor de credit, asigură verificarea procesului intern de evaluare a adecvării capitalului instituțiilor de credit la riscuri (ICAAP). „Procesul de verificare a ICAAP este integrat în procesul de verificare și analiză desfășurat de autoritatea de supraveghere (SREP)” (Davidescu, Vol. 426, p.21). Orice bancă, în raport cu natura și profilul de risc, precum și cu capacitatea structurii de conducere de a identifica, măsura, agrega și monitoriza în mod adecvat riscurile, precum și dezvoltarea și utilizarea unor sisteme solide de administrare a riscurilor, trebuie să-și mențină un capital corespunzător. Stabilirea gradului de adecvare a capitalului se face în funcție de efectul riscurilor la care este expusă (adecvarea) asupra condițiilor financiare a băncii. Nivelul minim impus de reglementări pentru a face față unor consecințe nedorite, depinde de tipurile și mărimea riscurilor în activitatea băncii. În cadrul BNR, structura responsabilă prin schema de organizare a BNR, Direcția de Supraveghere, dezvoltă o abordare în acest sens, care reprezintă în fapt „o implementare a Ghidului CEBS (EBA) privind evaluarea comună a elementelor acoperite de Procesul de evaluare și verificare efectuat de supraveghere (SREP) și decizia comună privind adecvarea capitalului în cadrul grupurilor transfrontaliere (GL 39)” (Davidescu, Vol. 426, p.21).

Instituțiile de credit, în mod particular structura de conducere, poartă responsabilitatea individuală dezvoltării și aplicării ICAAP.

Necesitatea îmbunătățirii managementului supravegherii prudențiale în mod continuu este dată și de o altă modalitate de evaluare a situației financiare a unei bănci și anume, prin testul de stress, care se aplică în cazul concretizării unui/unor evenimente de risc severe (dar plauzibile), care pot afecta performanța financiară, volumul capitalurilor și chiar existența acesteia (Bank of International Settlements, 2009).

În cadrul funcției de planificare a managementului supravegherii prudențiale, BNR stabilește frecvența și gradul de detaliere a verificărilor și evaluărilor, luând în considerare principiul proporționalității. Această planificare se face ținând cont de mărimea, importanța sistemică, natura, extinderea și complexitatea activităților desfășurate de fiecare instituție de credit, persoană juridică română.

În exercitarea managementului supravegherii prudențiale, BNR are în vedere impactul potențial al deciziilor sale asupra stabilității sistemului financiar din toate celelalte state membre în cauză. În România, în contextul general european, s-a revizuit și completat cadrul de rezoluție, de așa manieră încât aceasta să corespundă realităților existente la nivelul unui sistem bancar afectat de criza economică.

Concomitent cu instituirea administrării speciale, BNR decide: retragerea aprobării acordate persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau de conducere a instituției de credit; retragerea aprobării auditorului financiar al instituției de credit; suspendarea drepturilor de vot ale acționarilor care dețin participații calificate în instituția de credit.

Pentru exercitarea funcției de administrator special, BNR în cadrul managementului de supraveghere prudențială, poate desemna una sau mai multe persoane fizice ori o persoană juridică.

Securitatea informațiilor bancare este a doua parte a teoretizării unității înglobate de analiză **MODERNIZAREA METODELOR ISTORICE DE SUPRAVEGHERE ȘI SECURITATE PRIN MANAGEMENTUL SECURITĂȚII INFORMAȚIILOR BANCARE ȘI A SUPRAVEGHERII PRUDENȚIALE.**

Securitatea informațiilor este asigurată cu ajutorul unor mecanisme, iar cele folosite pot fi: mecanismele criptografice, mecanismele biometrice sau mecanismele steganografice. Aceste mecanisme poate fi utilizate și pentru asigurarea securității informațiilor bancare. „sunt de asemenea subliniate aplicațiile acestor mecanisme cum ar fi: pașaportul biometric, un nou sistem steganografic pentru comunicații securizate proiectat și implementat de autor (n.n. Țigănoaia Bogdan-Dumitru) (Țigănoaia, B-D., 2013, p. 36).

Subliniem că unul dintre mecanismele de asigurare a securității informațiilor bancare este mecanismul criptografic. Criptografia constă în aplicarea unor tehnici de codificare a datelor bancare și asigură o protecție sigură a comunicării între două entități: persoană declarantă-CRC; CRC-persoana declarantă; persoană declarantă-BNR; BNR-persoană declarantă; persoană declarantă-CIP; CIP-persoana declarantă etc. Metoda se bazează pe numeroase tehnici de codificare/criptare a datelor. Se poate efectua criptarea cu chei secrete sau criptarea cu chei publice.

IV. COLECTAREA DOVEZILOR

În demersul nostru, dovezile le-am colectat din următoarele surse: documente, arhive, interviurile, site-uri, observație directă, observație participativă, respectând procedurile metodologice diferite pentru fiecare. În efortul de colectare a datelor am respectat principiile de prioritate: „a) sursele multiple de dovezi (două sau mai multe surse, care converg spre aceleași descoperiri), b) o bază de date (este vorba de ansamblul dovezilor adunate, nu de raportul final de studiu) și c) o succesiune logică de dovezi (legături explicite între datele colectate, întrebările adresate și concluziile la care se ajunge)” (Yin, 2005, p. 107). Aceste principii le-am respectat pe întreaga durată de investigare a cazului cu scopul sporirii calității investigației. Lucrările ajutoare sunt toate sursele, din acest motiv am examinat în numeroase articole, cărți de metodologie a cercetării în care am putut consulta unele texte de importanță pentru studiul nostru de caz. Gama de tehnici de colectare a datelor incluse în aceste lucrări sunt relevante și pentru studiul de caz ca strategie de cercetare în domeniul științelor sociale, dar nici una nu s-a concentrat exclusiv asupra acestora. Textele și-au păstrat valoarea deoarece sunt ușor de folosit și tratează procedurile de bază ce trebuie urmate în colectarea datelor. Textele recente au fost mai ușor de localizat, dar alternativele de care am dispus au fost mai complicate. În afara familiarizării cu procedurile de colectare a datelor folosind cele șase surse diferite de dovezi, a trebuit să ne ocupăm în continuare de provocările privind designul: validitatea de construct, validitatea internă, validitatea externă și fidelitatea. Principiile enumerate sunt deosebit de importante, sunt relevante pentru toate cele șase tipuri de surse și le-am respectat pe tot parcursul investigației. Lista completă a surselor poate fi extinsă în alte cercetări. Designul, analizând punctele forte și punctele slabe a celor șase surse majore din Tabelul 4.1 al lui Robert Yin (Yin, 2005, p.110), am observat imediat că nici o sursă anume nu are un avantaj covârșitor asupra celorlalte. Diferitele surse sunt în foarte mare măsură complementare de aceea am preferat să folosim cât mai multe posibil (sursele multiple de dovezi).

Informațiile documentare sunt relevante pentru tema noastră, SUPRAVEGHEREA PRUDENȚIALĂ ȘI SECURITATEA BANCARĂ ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ STUDIU DE CAZ: BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI. Acest tip de informație are forme diverse și face obiectul planurilor noastre de colectare a datelor. Dintre tipurile de documente amintim: programe, anunțuri, procese verbale ale unor întâlniri și alte rapoarte scrise ale unor evenimente

ale instituțiilor financiar-bancare europene și ale BNR; documente administrative, reglementări, legi, directive, recomandări, ordonanțe, rapoarte de progres și alte documente interne, studii sau evaluări formale ale instituțiilor de credit studiate, articole de ziar sau alte articole care au apărut în mass-media în legătură cu tema noastră; site-uri în legătură cu tema noastră.

Datele de arhivă, informațiile de arhivă, care sunt și sub formă de fișiere și baze de date electronice, au fost la rândul lor relevante. Asemenea date includ: registre, documente organizaționale, hărți și grafice, liste, site-urile din arhivă, documente de analize și sondaj, documente personale, cum ar fi jurnalele, listele de ședințe și alte tipuri de liste. Acestea și alte materiale de arhivă le-am folosit împreună cu alte surse de informații, pentru efectuarea studiului de caz. Dovezile de arhivă au fost relevante pentru noi și am acordat mare atenție atât condițiile în care au fost produse, cât și exactitatea lor. Am considerat volumul utilizat suficient pentru ca lucrarea să obțină acuratețea necesară. Am eliminat din studiu, dovezile care au fost produse pentru un anumit scop și am menținut numai pe cele relevante pentru cazul nostru.

Interviurile au reprezentat pentru noi una dintre cele mai însemnate surse de informații. Ele au fost generate și din atribuțiile personale în legătură cu supravegherea prudențială în cadrul sarcinilor ca angajat al BNR, desfășurate la diferite instituții de credit bancare sau nebankare din țară și la unitățile teritoriale ale acestora. Rezultatele au fost consemnate în documentele de evaluare și monitorizare, la fel și măsurile întreprinse, rapoartele către managementul de supraveghere și concluziile acestor interviuri, documente care au devenit confidentiale și sunt ale BNR. Motiv pentru care nu au fost publicate (menționate) în acest studiu. În schimb am reținut principiile și reglementările privind supravegherea prudențială și a securității informațiilor bancare. În situația de față interviurile nu pot fi asociate cu metoda sondajului. Spre deosebire de sondaj, interviurile s-au desfășurat sub forma unor conversații ghidate, nu sub forma unor întrebări structurate. Deși, în timpul interviului în cadrul evaluărilor instituțiilor de credit, din punct de vedere al supravegherii prudențiale și al managementului securității informațiilor bancare, am urmat o linie de investigație coerentă, fluxul propriu-zis al întrebărilor a fost unul mai degrabă flexibil decât rigid. În desfășurarea proceselor de interviu am urmărit să realizez două sarcini, după părerea noastră, importante: a) să realizez propria direcție de cercetare impusă de tematica avută și b) să adresez întrebările (conversaționale) propriu-zise într-o manieră obiectivă care să servească nevoilor liniei de investigație. Am ținut cont, la adresarea întrebării interlocutorului, folosind „cum” în loc de „de ce,, – ceea ce ar fi putut activa un mecanism de apărare din parte interlocutorului. Astfel, am încercat să operez la două niveluri în același timp: pe de o parte satisfacerea nevoilor investigației, iar pe de altă parte, adresarea unor întrebări „prietenoase” și „neamenințătoare”. Credem că astfel, interviurile au avut o natură deschisă putând să-i întrebăm pe repondenții-cheie atât despre desfășurarea activităților instituției de credit cât și despre propriile lor păreri în această privință. În anumite situații le-am putut cere să ofere interpretările personale asupra anumitor operațiuni și am folosit ipotezele lor ca bază a evaluării. De multe ori interviuatul ne-a sugerat alte persoane care să participe la investigație sau alte surse de dovezi. Această manieră a creat premisa ca un interviuat să creadă că are rolul de „informator” decât de responsabil al operațiunilor evaluate. Desigur, au fost și cazuri când aceștia au avut atitudini critice în privința succesului investigației. Am beneficiat de multe ori de noi perspective asupra temei oferite de asemenea persoane, dar ne-au sugerat și surse de dovezi ajutoare sau contrare, oferind și acces la aceste surse. Am avut atenția mărită ca să nu depindem în mod excesiv de un singur personaj, din cauza subtilității influenței interpersonale pe

care putea să o aibă asupra noastră, bazându-ne și pe alte surse de informații, care să vină în sprijinul relatărilor primite, și am căutat, cu cea mai mare grijă, dovezi contrare.

Având oportunitatea, în cadrul atribuțiilor de supraveghere, să vizitez instituțiile de credit și sucursalele acestora din țară la sediul acestora, am avut posibilitatea să observăm direct operațiunile de interes care nu sunt exclusiv de natură istorică (de arhivă). Lucrurile pe care le-am remarcat, la rândul lor, au constituit o sursă de dovezi pentru studiul nostru. Aceste observații au variat de la activități formale de colectare a datelor, prin înscrierea constatărilor în formulare, măsurarea pe teren a incidentelor anumitor tipuri de comportamente în anumite perioade de timp și a neconformităților, până la unele informale privind studiul regulamentelor proprii ale instituției de credit, reglementărilor, legislației, directivelor etc. Am făcut observații directe pe întreg parcursul unei vizite la instituțiile de credit, inclusiv cu ocazia activităților de colectare a altor dovezi, cum ar fi interviurile. Observațiile directe au fost utile în oferirea de informații suplimentare despre tema noastră. Observarea directă a condus la aprecierea unei noi dimensiuni la care se desfășoară managementul supravegherii prudențiale și al mecanismului securității informațiilor bancare al instituțiilor de credit bancare sau nebankare în vederea asigurării stabilității financiare.

Observația participativă a fost un tip special de observare, în care nu am fost simpli observatori pasivi, ci în cadrul procesului de supraveghere a instituțiilor de credit bancare și nebankare, am avut diferite roluri privind acest proces, de la referent de specialitate în supraveghere prudențială, la interviuant, observator direct, până la întreprinderea de activități funcționale specifice supravegherii prudențiale.

Site-urile instituțiilor financiare, bancare europene și ale instituțiilor financiare române, ale Băncii Naționale ale României, constituie o excelentă sursă de date pentru studiul nostru privind: supravegherea bancară europeană și românească, autoritățile bancare europene și românești privind inițiative, înființări, evoluții recente, mecanismul unic de supraveghere, mecanismul unic de rezoluție, mecanismul de reglementare, mecanismele de adecvare a capitalurilor, directive europene, legi, ordonanțe, regulamente, proceduri, buletine de relații, raporte, rapoarte speciale etc.

Pentru a maximiza beneficiile surselor de dovezi am respectat trei principii relevante pentru toate aceste surse, care ne-au ajutat la rezolvarea problemelor de stabilire a validității de construct și a fidelității probelor studiului. Principile pe care le-am respectat pentru colectarea datelor sunt: folosirea surselor multiple de dovezi, crearea unei baze de date a studiului și menținerea unei succesiuni logice a dovezilor. Am considerat ca punct forte de bază al colectării datelor pentru studiul nostru de caz posibilitatea folosirii mai multor surse diferite. Nevoia noastră de a folosi mai multe surse este mult mai mare decât în alte situații, având în vedere complexitatea, actualitatea și dinamica temei noastre în contextul european al situațiilor economico-financiare. Am încercat o combinație a experienței personale în domeniul supravegherii bancare cu cercetarea de teren la instituțiile de credit bancare și nebankare din țară. Am considerat, de asemenea că utilizarea surselor multiple de probe este inerentă studiului de caz, care ne-a permis să abordăm o sferă mai extinsă de aspecte de la inițierea supravegherii financiare (istoric) până la Mecanismul unic de supraveghere, autorități de supraveghere, securitatea informațiilor bancare etc. dar, cel mai important avantaj a fost că am putut urma niște linii de investigație convergente, un proces de triangulare a surselor de date (triangulare de date), triangulare de teorii. Modelul pe care l-am avut în vedere a fost modelul de convergență și non-

convergență a dovezilor, ca în figura de mai jos, în care se face distincție între două ipostaze: 1) atunci când triangulăm într-adevăr datele (partea superioară: Documente, informații de arhivă, Interviu deschis) și 2) atunci când am folosit surse multiple în același studiu, însă pentru evenimente diferite (Observații directe și participative, Interviu structurat și sondaje, Interviu focalizat). (Yin, 2005, p. 124).

În situația triangulării datelor, evenimentele și datele în legătură cu supravegherea prudentială bancară și securitatea informațiilor bancare sunt explicate prin mai multe surse de probe (Yin, 2005, pp. 124-125), iar când am folosit surse multiple, dar fără să triangulăm datele am obținut în realitate analize separate pentru fiecare sursă și o comparație a concluziilor acestor analize (Yin, 2005, pp. 124-125). Prin triangularea datelor am încercat să prevenim și unele probleme în privința validității de construct, deoarece „sursele multiple furnizează de fapt măsurători multiple ale aceluiași fenomen” (Yin, 2005, p. 125). Folosirea surselor multiple, nu a fost o povară ușoară, în primul rând, colectarea datelor din mai multe surse este mai costisitoare (cost de timp), decât din una singură, în al doilea rând, și mai mult important, a trebuit să învățăm cum să aplicăm diferitele tehnici de colectare a datelor ca de exemplu, să extragem și să examinăm informații de arhivă în legătură cu supravegherea bancară și securitatea informațiilor bancare, să concepem și să efectuăm interviuri, mai ales că experiența de cercetător începător nu ne-a oferit prea multe, în comparație cu experiența profesională în domeniul temei de cercetare, care a fost de un bun augur.

Al doilea principiu pe care l-am urmat are legătură cu felul în care am stocat și documentat datele colectate pentru studiu, în care documentația este alcătuită din două colecții separate: 1) baza de date sau dovezi și 2) rapoartele de cercetare I și II pe care le-am prezentat în baza Proiectului de cercetare. Ne-am bazat foarte mult pe datele computerizate, iar rapoartele sustinute au fost depuse, ca de altfel și teza și sub formă tipărită. Cum distincția între o bază de date separată și raportul de studiu (teza) nu a devenit o practică încetățenită, datele de studiu sunt unul și același lucru cu textul raportului sau al tezei, iar cititorii interesați au posibilitatea de a inspecta datele brute care au condus la concluziile studiului prin accesarea surselor citate în text. Am încercat ca rapoartele de cercetare I și II, precum și raportul final (teza) să conțină destule informații, astfel încât cititorii să poată ajunge la concluzii proprii în privința studiului nostru de caz. Chiar dacă nu am reușit să consolidăm o bază de date, în sensul conceptului, am utilizat, referitor la această problemă: notele, documentele, tabelele și textele narative. Notele constituie cele mai frecvente componente ale bazei de date, de la consemnări în timpul interviurilor la observații și analize de documente stocate pe fișiere electronice. Ele pot fi extrase în mod eficient din suportul electronic al tezei sau rapoartele de cercetare, de către alte persoane. Documentele relevante pentru studiul nostru de caz au fost colectate pe tot parcursul desfășurării acestuia și se regăsesc în bibliografia adnotată special în text. Adnotările facilitează organizarea și extragerea informațiilor, astfel încât și alți cercetători să poată beneficia de ele. Tabelele, figurile colectate direct sau concepute de noi formează baza de date. Ele sunt organizate și stocate pentru eventualele utilizări ulterioare. Textele narative, citate în conținutul tezei sau a referatelor de cercetare I și II, precum și o parte din textele produse de noi pot fi luate în considerare pentru completarea bazei de date, nu doar pentru raportul final de studiu. Acest lucru se reflectă în practica noastră de a formula răspunsurile deschise la întrebările de studiu. În forma lor finală, întrebările și răspunsurile au servit în mod direct raportului final (teza), după cum vom descrie mai pe larg în capitolul Analiza datelor. Fiecare răspuns a reprezentat o încercare de a integra

dovezile disponibile astfel încât să conveargă în direcția problemelor studiate, managementul supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit bancare și nebankare, din țară și a securității informațiilor bancare, în context european. Scopul nostru în formularea răspunsurilor a fost să le adecvăm și să cităm probe relevante – fie că au provenit din interviuri, documente, observații sau arhive. Obiectivul de bază al răspunsurilor deschise este să documenteze legăturile dintre anumite dovezi și unitățile de analiză primară, contextuală și înglobată, prin intermediul citatelor. Întregul set de răspunsuri este parte a bazei de date, regăsindu-se pentru eventualele utilizări ulterioare în raportul final. Nu în ultimul rând pentru a mări fidelitatea informațiilor un alt principiu pe care l-am respectat a fost menținerea unei succesiuni logice a dovezilor.

Ideea a fost pentru a i se permite unui observator extern, să urmărească linia de raționament ce leagă toate dovezile, începând cu întrebările inițiale de studiu și până la concluziile finale, dar acesta să poată urmări etapele în ambele direcții (de la concluzii înapoi la întrebările inițiale, sau de la întrebări la concluzii). Am încercat să trecem de la o etapă a cercetării cazului la alta folosind procedurile metodologice și dovezile obținute. Aceasta a fost esența „succesiunii logice” pe care am dorit-o.

IV.1. Colectarea dovezilor pentru unitatea primară: MODERNIZAREA METODELOR ISTORICE DE SUPRAVEGHERE PRUDENȚIALĂ A INSTITUȚIILOR DE CREDIT ȘI SECURITATE ÎN CONTEXT EUROPEAN

IV.1.1. Reforma în materie de supraveghere: Înființarea Autorității Bancare Europene (ABE), ca parte a dispozitivului de supraveghere bancară creată în 2011, care a înlocuit Comitetul European al Inspectorilor Bancari (CEBS) și are un rol mai important în cadrul reglementării și al supravegherii prudențiale, precum și în procesul legislativ și include de asemenea, rolul de protecție a consumatorilor. Tabel. IV.1.1.

IV.1.2. Evoluții în procesul de creare a unei uniuni bancare. Uniunea bancară este alcătuită din următoarele componente, Tabelul IV.1.2.:

IV.1.3. Supravegherea financiară europeană în urma introducerii mecanismului unic de supraveghere (MUS). În perioada ulterioară creării mecanismului unic de supraveghere – octombrie 2013, a trebuit clarificat modul de repartizare a responsabilităților între ABE și BCE., Figura IV.1.3.

IV.1.4. Regulamentul Uniunii Europene nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferirea unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit – Regulamentul privind mecanismul unic de supraveghere (JO L 287, 29.10.2013, p.63).

IV.1.5. Regulamentul Uniunii Europene nr. 1022/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului UE nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) în ceea ce privește conferirea de atribuții specifice Băncii Centrale Europene în temeiul Regulamentului UE 1024/2013 al Consiliului (JO L297, 29.10.2013, p.5).

IV.1.6. Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor (JOL 68, 13.03.2009, p.3) asigură acoperirea depozitelor de până la 100 000 de euro în toate statele membre ale UE. În iulie 2010, Comisia a adoptat o propunere legislativă de revizuire aprofundată a directivei, cu scopul de a

armoniza și simplifica sistemele naționale de garantare a depozitelor, de a accelera plățile și de a ameliora modul de finanțare a sistemelor. În cadrul reuniunii Consiliului European din 27-28 iunie 2013, liderii UE au solicitat ca această propunere să fie adoptată înainte de sfârșitul anului.

IV.1.7. Reuniunea la nivel înalt a zonei euro din 29 iunie 2012.

IV.1.8. Towards a Genuine Economic and Monetary Union (Către o veritabilă uniune economică și monetară), raport prezentat de președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy, 26 iunie 2012, p. 7 și „Foaie de parcurs către o uniune bancară” COM (2012) 510 din 12.09.2012.

IV.1.9. Regulamentul UE nr.1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L331, 15.12.2010, p. 12).

IV.1.10. Comitetul de la Bssel pentru supravegherea bancară, ale căror norme Basel III formează baza reglementărilor bancare de la nivel mondial, se concentrează asupra ratei proprii la nivel 1 de bază, care este formată, în principal, din capitaluri proprii și din profitul raportat.

IV.1.11. ABE, Overview of the EBA 2011 banking EU wide stress test (Prezentare generală a testului de rezistență realizat de ABE în 2011 la nivelul băncilor din UE), 18 martie 2011.

IV.1.12. Implicarea noii legislații aplicabile sectorului fiscal în vederea realizării cadrului integrat de identificare a dezechilibrelor, Tabelul IV.1.12.

IV.1.13. Implicarea noii legislații ce privește corectarea dezechilibrelor macroeconomice în vederea realizării cadrului integrat de identificare a dezechilibrelor, Tabelul IV.1.13.

IV.1.14. Implicațiile noului cadru economic pentru România, Tabelul IV.1.14.

IV.1.15. Reforma arhitecturii europene de supraveghere financiară.

IV.1.16. Dezvoltarea mecanismului de siguranță a sistemului bancar, prin rezoluția bancară sau restructurarea asistată de stat a unei instituții de credit ca în figurile prezentate în teză.

IV.1.17. Atributele de securitate a informațiilor sunt cele prezentate în figura IV.1.17.

IV.1.18. Regulament (BNR), nr. 2/2012, privind organizarea și funcționarea la BNR a Centralei Riscului de Credit, disponibilitatea informațiilor bancare urmărind Fluxul Informațional al Centralei Riscului de Credit (CRC), ca în figura IV.1.18.

IV.1.19. Regulament (BNR), 1/2012, privind organizarea și funcționarea la BNR a Centralei Incidentelor de Plăți, disponibilitatea informațiilor bancare urmărind Fluxul Informațional al Centralei Incidentelor de Plăți, ca în figura IV.1.19.

IV.2. Colectarea dovezilor pentru unitatea contextuală: NECESITATEA MODERNIZĂRII SUPRAVEGHERII PRUDENȚIALE ȘI SECURITATEA BANCARĂ ÎN SCOPUL PROTEJĂRII INTERESELEOR DEPONENTILOR ȘI AL ASIGURĂRII STABILITĂȚII ȘI VIABILITĂȚII ÎNTREGULUI SISTEM BANCAR ÎN BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI.

IV.2.1. Istoricul crizei financiare și al răspunsului Uniunii Europene, Figura IV.2.1.

IV.2.2. Arhitectura europeană de supraveghere creată în 2011, ABE face parte din sistemul european al supraveghețorilor financiari (SESF), creat în 2011 cu scopul de a asigura supravegherea microprudențială. SESF este format din Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) și Autoritatea Europeană de

asigurări și Pensii Ocupaționale, care împreună cu autoritățile naționale de supraveghere, asigură supravegherea microprudențială, iar Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) este responsabil cu supravegherea macroprudențială. Aceste entități formează arhitectura europeană de supraveghere, Figura IV.2.2.

IV.2.3. Geneza crizei financiare internaționale, cauzele crizei economice:

„A. Acumularea unor dezechilibre ale balanțelor de plăți în multe țări (deficite/surplusuri cronice) și B. Suprafinanciarizarea economiilor constând din volumul global de credite excesiv în raport cu dinamica economiei reale, fenomen realizat prin relaxarea masivă a standardelor de bonitate ale debitorilor” (Georgescu, 2013, p. 5).

Acumularea dezechilibrelor macoeconomice: Redistribuirea averii de la salarii și profituri, Inegalitatea veniturilor și a averii au crescut ca și în graficele figura. IV.2.3.1

B. Suprafinanciarizarea care constă în dezvoltarea rapidă și peste nevoile economiei a sectorului financiar, schematic ca în figura IV.2.3.2.

IV.2.4. Modelul de afaceri a favorizat finanțarea creditelor ipotecare cu risc ridicat, figura IV.2.4.

IV.2.5. Propagarea indirectă a crizei economice în România, care a avut loc printr-o diversitate de canale, ca în figura IV.2.5.

IV.2.6. Fluxurile nete de capital au înregistrat o diminuare semnificativă, ulterior declanșării crizei financiare, ca în figura IV.2.6.

IV.2.7. Necesitatea apelării la finanțarea UE-FMI-IFI, impusă pentru a putea evita ajustarea dezordonată și brutală a economiei României, ca în figura IV.2.7.

IV.2.8. Majorarea nesustenabilă a datoriei externe a sectorului privat înainte de criză care a fost înlocuită, după 2008, de triplarea datoriei publice a României, ca în caseta din figura IV.2.8.

IV.2.9. Intrarea în NATO și aderarea la UE, momente decisive pentru dezvoltarea și modernizarea economiei Românești

IV.2.10. Aspectele conceptului de securitate, schema din figura IV.2.10..

IV.2.11. Criptarea cu chei simetrice, (model-adaptare), ca în figura IV.2.11.

IV.2.12. Criptarea cu chei asimetrice (publice), (model-adaptare), ca în figura IV.2.12.

IV.2.13. Sistemul de criptare cu chei asimetrice, ca în figura IV.2.13.

IV.3. Colectarea dovezilor pentru unitatea înglobată: MODERNIZAREA METODELOR ISTORICE DE SUPRAVEGHERE ȘI SECURITATE PRIN MANAGEMENTUL SECURITĂȚII INFORMAȚIILOR BANCARE ȘI A SUPRAVEGHERII PRUDENȚIALE

IV.3.1. Reacția timpurie a Băncii Naționale a României față de accelerarea creditării odată cu intensificarea înțărilor de capital străin printr-o utilizare complementară a instrumentelor monetare cu cele prudențiale, ca în figuri.

IV.3.2. Fluxurile de capital străin înainte de criză și refluxul acestora. Fluxurile externe de capital bancar au crescut substanțial după 2003, iar refluxul acestora începând cu 2012, ca în caseta din figura IV.3.2.

IV.3.3. Ratele ridicate ale dobânzilor din România, au atras fluxul de capital străin, ca în casetele din figurile IV.3.3.1; IV.3.3.2.

IV.3.4. Creșterea masivă a creditării, începând din anul 2004. Pe baza resurselor externe, băncile din România au sporit masiv creditarea, ca în caseta din figura IV.3.4., de mai jos:

IV.3.5. Creșterea cererii internă de creditare în perioada de boom economic. Intensificarea creditării a sporit semnificativ cererea internă în perioada de boom economic, ca în caseta din figura IV.3.5.

IV.3.6. Sporirea accelerată a cererii interne de creditare. Intensificarea creditării a condus la sporirea accelerată a cererii interne, ca în casetele din figurile IV.3.6.1 și IV.3.6.2.

IV.3.7. Criptare cu chei simetrice (secrete) a informațiilor pe fluxul informațional al CENTRALEI RISCULUI DE CREDIT, ca în figura IV.3.7.

Se observă, din schemă, că de la SEDIUL CENTRAL AL PERSOANELOR DECLARANTE (stabilite prin regulamente și lege și prezentate în capitolele anterioare) se transmit informații criptate cu ajutorul cheilor de criptare secrete, proprii și ale UNITĂȚILOR TERITORIALE ALE PERSOANELOR DECLARANTE, prin canale securizate, către CENTRALA RISCULUI DE CREDIT (Fișierul Central al Creditelor; Fișierul Creditelor Restante; Fișierul Grupurilor; Fișierul Fraudelor cu Carduri), aceasta decriptează cu aceleași chei mesajul. Cheia de criptare este transmisă de CRC înainte de începerea procesului de criptare printr-un canal securizat către persoana declarantă și ea mai departe către unitățile sale teritoriale. De asemenea, prin același procedeu au loc transmiterea informațiilor criptate de la CENTRALA BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI către CRC și ale PERSOANELOR DECLARANTE și prin intermediul lor la UNITĂȚILE TERITORIALE ale acestora și PERSOANELOR RECENZATE. Cheia de criptare sau de decriptare este transmisă de CRC înainte de începerea procesului de criptare sau decriptare printr-un canal securizat către: BNR, persoanele declarante, ultimele la rândul lor, către unitățile teritoriale și persoanele recenzate.

În sens invers, CENTRALA RISCULUI DE CREDIT transmite informații criptate cu ajutorul cheilor de criptare secrete către PERSOANELE DECLARANTE și prin acestea UNITĂȚILOR TERITORIALE ALE PERSOANELOR DECLARANTE sau PERSOANELOR RECENZATE, precum și CENTRALEI BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI. Respectând principiul de criptare din algoritmi cu chei secrete, CRC transmite cheia de criptare sau de decriptare înainte de începerea procesului de decriptare printr-un canal securizat.

IV.3.8. Criptare cu chei simetrice (secrete) a informațiilor pe fluxul informațional al CENTRALEI INCIDENTELOR DE PLĂȚI, ca în figura IV.3.8.

Putem observa, din schemă, că de la SEDIUL CENTRAL AL PERSOANELOR DECLARANTE (stabilite prin regulamente și lege și prezentate în capitolele anterioare) se transmit informații criptate cu ajutorul cheilor de criptare secrete, proprii și ale UNITĂȚILOR TERITORIALE ALE PERSOANELOR DECLARANTE, prin canale securizate, către CENTRALA INCIDENTELOR DE PLĂȚI (Fișierul Național de Incidente de Plăți; Fișierul Național al Persoanelor cu risc), aceasta decriptează cu aceleași chei mesajul. Cheia de criptare este transmisă de CIP înainte de începerea procesului de criptare printr-un canal securizat către persoana declarantă, și ea mai departe către unitățile sale teritoriale sau persoane fizice/juridice rezidente sau nerezidente. De asemenea, prin același procedeu au loc transmiterea informațiilor criptate de la CENTRALA BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI către CIP și PERSOANELOR DECLARANTE și prin intermediul lor UNITĂȚILOR TERITORIALE ale acestora și persoane fizice/juridice rezidente sau nerezidente, către Instituții ale statului cu atribuții de Supraveghere și Control. Cheia de criptare sau de decriptare este transmisă de CIP

înainte de începerea procesului de criptare sau decriptare printr-un canal securizat către: BNR, persoanele declarante, ultimele la rândul lor, către unitățile teritoriale și persoanele recenzate, de asemenea către Instituții ale statului cu atribuții de Supraveghere și Control.

În sens invers, CENTRALA INCIDENTELOR DE PLĂȚI transmite informații criptate cu ajutorul cheilor de criptare secrete către PERSOANELE DECLARANTE și prin acestea UNITĂȚILOR TERITORIALE ALE PERSOANELOR DECLARANTE sau PERSOANELOR FIZICE/JURIDICE REZIDENTE SAU NEREZIDENTE, INSTITUȚII ALE STATULUI CU ATRIBUȚII DE SUPRAVEGHERE ȘI CONTROL, precum și CENTRALEI BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI. Respectând principiul de criptare din algoritmi cu chei secrete, CIP transmite cheia de criptare sau de decriptare înainte de începerea procesului de decriptare printr-un canal securizat.

IV.3.9. Criptare cu chei asimetrice (publice) a informațiilor pe fluxul informațional al CENTRALEI RISCULUI DE CREDIT, ca în figura IV.3.9.

Dacă va da un răspuns, receptorul va utiliza cheia publică a emițătorului în procesul de criptare a mesajului, astfel încât decriptarea să se poată face de către emițător cu cheia sa privată. Evident fiecare entitate va deține o pereche de chei (publică și privată), atât în calitate de emițător, cât și în calitate de receptor.

„Cheile algoritmilor asimetrice sunt obținute pe baza unei formule matematice din algebra numerilor mari, din valoarea unei chei neputându-se detecta cheia pereche” (Țigănoaia, B-D., 2013, p. 38). Această operațiune este efectuată de specialiștii cu aceste atribuțiuni din entități.

IV.3.10. Criptare cu chei asimetrice (publice) a informațiilor pe fluxul informațional al CENTRALEI INCIDENTELOR DE PLĂȚI, ca în figura IV.3.10.

În cazul unui răspuns se va proceda ca și în cazul de mai sus.

IV.3.11. Semnăturii pe informațiile de risc de credit și informațiile despre fraudele cu carduri, în cazul CRC și pe informațiilor specifice incidentelor de plăți, în cazul CIP, ca o formă de gestionare și control al accesului, cum ar fi informațiile din tabelele de mai jos, care după completare devin documente:

După acest model se procedează cu toate documentele ce conțin informații privind riscul de credit și informații despre fraudele cu carduri atât în cadrul CRC, cât și în cazul persoanelor declarante, persoanelor recenzate sau în cadrul BNR.

b) Transmiterea către Fișierul Național al incidentelor de plăți FNIP, care este un fișier de interes general ce conține incidente de plăți cu cecuri (FNC), cambii (FNCb), bilete la ordin (FNBO) raportate de către persoanele declarante, apoi prelucrate și difuzate de către CIP în vederea interesului public, inclusiv pentru scopurile specifice utilizatorilor în condițiile păstrării secretului profesional:

- în prima fază, persoana declarantă completează, în formă electronică, FORMULARUL DE RAPORTARE A REFUZURILOR BANCARE CU CECURI, CAMBII SAU BILETE LA ORDIN, obligatoriu în toate rubricile, pe care îl semnează digital persoana acreditată a persoanei declarante. După completare formularul devine un document care este transmis pe canale secretizate la CIP, Fig. IV.3.11.3.

- în cea de a doua fază CIP prelucrează și difuzează pe canale secretizate datele, în format electronic, către persoanele declarante prin formularul NOTIFICAREA CENTRALEI INCIDENTELOR DE PLĂȚI PRIVIND SUSPENDAREA/RELUAREA INTERDICȚIEI

BANCARE (Fig. IV.3.11.4), acesta devine document după ce sunt completate toate datele cerute și este semnat de către persoana acreditată a CIP cu semnătura digitală.

Cu toate documentele ce conțin informații privind incidente de plăți cu cekuri, cambii sau bilete la ordin, atât în cadrul CIP, cât și în cazul persoanelor declarante, persoanelor fizice/juridice, rezidente sau nerezidente sau în cadrul BNR, ori în Instituțiile Statului cu Atribuții de Supraveghere și Control, se procedează după modelul prezentat.

V. ANALIZA DATELOR

Analiza datelor este capitolul din strategia de cercetare studiul de caz și constă în examinarea, clasificarea, tabelarea și testarea dovezilor. Altfel spus, „reorganizarea lor cantitativă și calitativă, în scopul abordării ipotezelor inițiale ale unui studiu” (Yin, 2005, p. 135). În cazul nostru, ne-am confruntat cu diferite dificultăți, deoarece strategiile și tehnicile ce trebuie folosite, nu le-am găsit în bibliografie clar definite. Totuși, există trei strategii care se sprijină pe ipotezele teoretice, stabilind un cadru bazat pe explicații alternative și dezvoltând descrieri de caz. În baza acestor strategii se pot utiliza „cinci tehnici specifice analizei studiilor de caz: pattern matching, construirea explicațiilor, analiza seriilor de timp, modelele logice și sinteza comparativă” (Yin, 2005, p. 135). Primele patru tehnici sunt aplicabile pentru designurile pe un singur caz, cât și pe cazuri multiple. În investigația noastră le-am luat în considerare, dar provocarea pentru noi a constat în a face o analiză de calitate, ceea ce a presupus din partea noastră o atenție deosebită pentru toate dovezile pe care le-am prezentat în capitolul III. *Colectarea dovezilor*, în mod obiectiv și am manifestat un interes corespunzător pentru explorarea interpretărilor alternative.

Spre deosebire de un cercetător experimentat, nu putem pretinde că la acest capitol am excelat în analiza dovezilor studiului nostru de caz, mai ales că această structură de cercetare se numără printre cele mai dezvoltate și mai dificile aspecte ale practicii, fără a avea cea mai vagă idee despre modul în care trebuie examinate dovezile. Ne-am limitat în analiza noastră la examinarea dovezilor din unitățile de analiză pe care le-am stabilit pe baza ipotezei de cercetare și care pot demonstra că managementul supravegherii prudențiale bancare și a securității informațiilor bancare prin Fluxurile informaționale ale CRC și CIP, conduce la modernizarea metodelor istorice de supraveghere bancară în scopul stabilității bancare, implicit financiare și asigurarea protejării intereselor deponenților și stabilitatea și viabilitatea întregului sistem bancar.

În stil propriu, am gândit în mod riguros să prezentăm o cantitate suficientă de dovezi și o examinare meticuloasă a interpretărilor alternative. Am încercat să avem o strategie de analiză pentru studiul văzut în ansamblu. Am creat matricea de categorii, din tabelul de mai jos, pentru clasificarea dovezilor. Dovezile prezentate au fost ele însele sub formă de grafice, tabele, casete, fără a mai fi nevoie să construim în timpul analizei grafice, tabele, ordonarea datelor sau folosirea unei alte scheme temporale. Am folosit tehnica *pattern matching* pentru explicații alternative.

VI. CONCLUZII

În urma cercetării noastre am ajuns la următoarele concluzii:

Un sistem unic de supraveghere la nivelul Uniunii Europene poate asigura că toate instituțiile de credit sunt supuse unor reguli și practici convergente de supraveghere prudențială.

Un supraveghetor supranațional va fi mult mai bine plasat pentru a evalua riscurile generate de activitățile transfrontaliere, consolidând astfel stabilitatea financiară și încrederea în zona euro și cea emergentă.

Autoritățile europene de supraveghere publică și actualizează proiecte, standarde tehnice de reglementare, ghiduri și orientări finale pentru a ajuta statele membre în vederea înțelegerii comune a liniilor directe, a tuturor riscurilor bancare, inclusiv acționarea în combaterea spălării banilor și finanțării terorismului și a securității bancare. Acțiunile de orientare fac parte dintr-o activitate mai largă prin care se încearcă promovarea abordărilor coerente și eficiente atât de către instituțiile de credit și cele financiare, care au nevoie de aceste instrumente în procesele decizionale pentru a-și gestiona eficient relațiile, tranzacțiile și riscurile, cât și de către autoritățile de supraveghere pentru a-și alinia modalitatea de acțiune la necesitățile actuale.

Criza financiară a subliniat importanța solidității sistemului bancar. Aceasta a necesitat recapitalizarea băncilor, care conduce la creșterea capacității acestora de a gestiona riscurile.

Realitatea suportului autorităților naționale a fost preferată aparentei integrări financiare considerată a fi suficientă dar fiind, în fapt, superficială.

Existența unui mecanism unificat de soluționare a crizelor bancare va instituționaliza solidaritatea între sistemele financiare și economice naționale ce se vor confrunta cu crize economice majore în perioada următoare.

Diferențele crescând între profit și salarii, în procesul de distribuție a valorii, determină angajații să apeleze la credite de la bănci, care la rândul lor, își obțin sursele de împrumut tocmai de la beneficiarii unor sisteme inechitabile de distribuire.

Criza a confirmat valabilitatea ideii keynesiene care ne spune că trebuie acumulate resurse în vremurile de avânt economic pentru finanțarea necesară în perioade de recesiune.

Trebuie să se țină cont de faptul că activitatea economică este specifică activității umane, așa că nu poate fi numai operațională tehnic, are o legătură cu moralitatea.

Înlăturarea efectelor nocive determinate de funcționarea liberă a piețelor, impune intervenția statului prin reglementări adecvate, care să prevină excesele, abuzurile și pagubele financiare în Europa suportate de toți cetățenii. Autoreglarea piețelor este o utopie.

Progresele înregistrate în punerea în aplicare din perspectiva operațională a Regulamentului privind Mecanismul Unic de Supraveghere, a determinat BCE să-și asume noi atribuții în materie de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit, pentru realizarea obiectivelor MUS cum sunt: garantarea siguranței și solidității sistemului bancar european și sporirea integrării și stabilității.

Sistemul bancar românesc este dominat de nerezidenți, care dețin 86% din capitalul social și 90% din activele bancare. Băncile cu capital românesc dețin același capital din anul 2012 până în prezent, de 0,8 mld. Euro (10%)

Expansiunea rapidă a creditării și efectele crizei au condus la acumularea unui volum ridicat de credite neperformante, care s-a redus de la 21% în 2014 la 9,5% în 2016.

Sistemul bancar din România a fost foarte bine capitalizat și cu un nivel ridicat de lichiditate, care s-a obținut printr-un model de supraveghere prudențială în continuă modernizare. În prezent, România dispune în sistemul bancar de suficienți bani, la un grad sustenabil de îndatorare privată externă.

Se remarcă necesitatea îmbunătățirii educației financiare a populației și a firmelor, transformarea băncilor în factori activi de atragere a clienților, de informare a acestora cu

practicile europene, sporirea capacității de analiză financiară a funcționarilor bancari, dar și invers, dintre clienți și bănci. Aceștia trebuie să conștientizeze că pentru accesarea creditelor ei trebuie să devină bancabili, adică să dețină o capacitate financiară adecvată și să-și asume responsabilitatea de a rambursa împrumutul către bănci în condițiile contractuale stabilite.

Măsurile monetare și cele prudențiale ale BNR au contribuit la întărirea rezilienței sistemului bancar la șocuri; rezerve suplimentare de lichiditate și de capital; depășirea de către bănci a recente crize fără utilizare de fonduri publice; menținerea stabilității financiare. Banca Centrală accesează „informația prudențială” mai ales în monitorizarea la nivel macroeconomic.

Activitatea de supraveghere este esențială pentru limitarea hazardului moral, atunci când o bancă, în lipsă de lichidități cere asistență, pentru restabilirea solvabilității acesteia. Argumentul riscului sistemic se bazează pe relația dintre controalele prudențiale asupra instituțiilor de credit și evaluarea riscului la nivelul întregului sistem financiar.

Managementul securității informațiilor bancare la cele două centrale CRC și CIP prin criptarea cu chei simetrice și asimetrice a Fluxurilor de Informații a celor două centrale CENTRALA RISCULUI DE CREDIT și CENTRALA INCIDENTELOR DE PLĂȚI au contribuit, la stabilitatea bancară, implicit financiară și la asigurarea protejării intereselor deponenților și stabilitatea și viabilitatea întregului sistem bancar.

BIBLIOGRAFIE

ACCA, Accountacy Tuition Centre (1988) Information Systems in Development and Operation, Study Manual ATC, Ltd.,

https://www.google.ro/search?q=ACCA,+Accountacy+Tuition+Centre+%281988%29+Information+Systems+in+Development+and+Operation,+Study+Manual+ATC,+Ltd&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=RzYjV__eMcuNsgG4soeAAQ, (accesat la 30 aprilie 2016).

Alford, D. (2006) The Lamfalussy Process And EU Bank Regulation: Another Step On The Road To Pan-European Regulation?, in Annual R & Financial Law, Vol. 25:1.

Apostoiu, C. (2015) Directorii de la Goldman Sachs, pe primul loc în Londra la bonusuri, Z.F. (Ziarul Financiar) Bănci și Asigurări, Ediția tipărită din date de 28.05.2015, <http://www.zf.ro/business-international/directorii-de-la-goldman-sachs-pe-primul-loc-in-londra-la-bonusuri-14349471>, (accesat la 2 mai 2016).

Apostoiu, C. (2015) Gigantul Goldman Sachs a ales Polonia pentru centrul de servicii IT, Z.F. (Ziarul Financiar) Bănci și Asigurări, Ediția tipărită din date de 28.08.2015, <http://www.zf.ro/business-international/gigantul-goldman-sachs-a-ales-polonia-pentru-centrul-de-servicii-it-14691248>, (accesat la 1 mai 2016).

Apostoiu, C. (2016) Cine ar avea cel mai mult de pierdut de pe urma Brexitului? Poate Goldman Sachs, Z.F. (Ziarul Financiar) Bănci și Asigurări, Ediția tipărită din date de 13.04.2016, <http://www.zf.ro/business-international/cine-ar-avea-cel-mai-mult-de-pierdut-de-pe-urma-brexitului-poate-goldman-sachs-15242414>, (accesat la 1 mai 2016).

Argyris, C. (1992) Dictionary of Information Sciences and Technology, Academic Press, Inc.,

https://www.google.ro/search?q=Argyris,+C.+%281992%29+Dictionary+of+Information+Sciences+and+Technology,+Academic+Press,+Inc.&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=QTIjV9H4DezR6AS_943ADA, (accesat la 28 aprilie 2016).

Argyris, C. (1997) Organizational Learning, Addison Westey, Ed. Reading, <https://www.google.ro/search?q=Argyris,+C.+%281997%29+Organizational+Learning,+Addiso>

n+Westey,+Ed.+Reading.&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=0DIjV_XvNsSqsQGRvqSoAg,
(accesat la 28 aprilie 2016).

Baltasiu, R., Bulumac, O. (2011) Privatizarea Petrom (2004). OMV: cum o companie minoră devine factor geopolitic în Europa. Studiu de caz, http://www.rgnpress.ro/rgn_11/images/stories/2011/01/PrivatizareaPetrom.pdf, (accesat la 2 mai 2016).

Banca Națională a României (2012), Regulament nr.1 privind organizarea și funcționarea la Banca Națională a României a Centralei Incidentelor de Plăți, București, publicat în Monitorul Oficial, Partea I 49 la 20 ian.2012.

Banca Națională a României (2012), Regulament nr.2 privind organizarea și funcționarea la Banca Națională a României a Centralei Riscului de Credit, București, publicat în Monitorul Oficial, Partea I 49 la 20 ian.2012.

Banca Națională a României (2013), Raportul asupra stabilității financiare 2013, București.

Banca Națională a României (2014), Buletin de Relații Internaționale: Progrese înregistrate în punerea în aplicare din perspectivă operațională a Regulamentului privind Mecanismul Unic de Supraveghere.

Barbu, T.C., Boitan, I.A. (2013) Implicațiile mecanismului unic de supraveghere asupra funcțiilor BCE și activității instituțiilor de credit, Economie teoretică aplicată, Vol. XX, No. 3(580).

Barthol, M., Martin, D.C. (1991) Management, McGRAW-HILL International Series in Management, https://www.google.ro/search?q=Barthol,+M.,+Martin,+D.C.+%281991%29+Management,+McGRAW-HILL+International+Series+%C3%AEn+Management.&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=-4wjV8LpCcHRgAaN_7qQCg, (accesat la 30 aprilie 2016).

Barnier, M. (2014), A new financial system for Europe – Financial reform at the service of growth, European Commission.

Beyon, D. (1990) Information and Data Modeling, Oxford Blackwell Sci.Publications. https://www.google.ro/search?q=Beyon,+D.+%281990%29+Information+and+Data+Modeling,+Oxford+Blakwell+Sci.Publications.&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=By4jV8-IL4SwsAHS0ZXoDA, (accesat la 30 aprilie 2016)

Berinde, M. (2009) Uniunea Europeană și integrarea economică regională, București, Tribuna Economică

Clifton, H.D. (1990) Business Data Systems, Ed. a IV-a, Prentice Hall, https://www.google.ro/search?q=Clifton,+H.D.+%281990%29+Business+Data+Systems,+Ed.+a+IV-a,+Prentice+Hall&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=LrokV5TDCuf36ASg_Ia4AQ, (accesat la 1 mai 2016).

Cojocaru, B. (2014) BCE devine primul stâlp de rezistență al Uniunii Bancare, preluând supravegherea celor mai mari bănci din zona euro, care au 70% din sistemul bancar românesc, Z.F. (Ziarul Financiar) Business International, Ediția tipărită din data de 04.11.2014,

<http://www.zf.ro/business-international/bce-devine-primul-stalp-de-rezidenta-al-uniunii-bancare-preluand-supravegherea-celor-mai-mari-banci-din-zona-euro-care-au-70-din-sistemul-bancar-romanesc-13488597>, (accesat la 30 mai 2016).

Cojocaru, B. (2015) Rezistența danezilor contra practicilor de pe Wall Street: Goldman Sachs, „marea caracatiță-vampir care s-a încolăcit pe fața umanității”, își apără afacerile

dubioase cupărând politicieni și militari, Z.F. (Ziarul Financiar) Bănci și Asigurări, Ediția tipărită din date de 10.08.2015,

<http://www.zf.ro/business-international/goldman-sachs-marea-caracatita-vampir-care-s-a-incolacit-pe-fata-umanitatii-isi-apara-afacerile-dubioase-cumparand-politicieni-si-militari-14671031>, (accesat la 1 mai 2016).

Collin, S.M.H. (1990) ISB Dictionary of Computing & Information Technology, (Bilingual Specialist Dictionaries, Peter Collin Pub.,Ltd.Middlesex,

https://www.google.ro/search?q=collin,+s.m.h.+%281990%29+dictionary+of+computing,+peter+collin+pub.&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=mjAjV9efEsOyswGKuqaoCg, (accesat la 30.aprilie 2016).

Consiliul pentru Stabilitate Financiară, (2011), Key attributes of effective resolution regimes for financial institutions (Atributele-cheie ale unor regimuri eficiente de rezoluție a instituțiilor financiare), octombrie 2011.

Cosimano, T.F., Hakura, D.S. (2011), Bank behaviour in response to Basel III: a cross-country analysis, Working Paper, no 11/119, International Monetary Fund, Washington.

Croitoru, L. (2012), În apărarea piețelor, București, Ed. Curtea veche.

Comisia Europeană (2013), Comunicat de presă privind mecanismul unic de rezoluție pentru uniunea bancară, 10.07.2013.

Curtea de Conturi Europeană (2014), Raport special: Supravegherea bancară europeană prinde contur – Evoluția Autorității Bancare Europene într-un mediu în schimbare, Luxemburg, Oficiu pentru Publicații al Uniunii Europene,

<http://eca.europa.eu> .

Davidescu, C. Supravegherea bancară în România, Academia Română, Institutul Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu”, Centrul de Informare și Documentare Economică, Colecția Biblioteca Economică, Vol. 426, Seria Probleme economice.

Davidescu, C. Supravegherea bancară studiu comparativ în țările Uniunii Europene, Academia Română, Institutul Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu”, Centrul de Informare și Documentare Economică, Colecția Biblioteca Economică, Vol. 429, Seria Probleme economice.

Davidescu, C. Tendințe în supravegherea bancară ca urmare a crizei financiare 2008-2009, Academia Română, Institutul Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu”, Centrul de Informare și Documentare Economică, Colecția Biblioteca Economică, Vol. 434, Seria Probleme economice.

Dăianu, D. (2012, Când finanțarea subestimează economia și coordonează democrația, Iași, Editura POLIROM.

Dăianu, D. (2013), De ce reglementarea/supravegherea a eșuat?, Revista Capital.

Dăianu, D. (2015), Fără chibzuință, București, Revista 22, Editura Grupul pentru Dialog Social, 10.08.2015,

<http://revista22.ro/58185/fr-chibzuin.html>.

De Javry, A., McIntosh, C, Sadoulet, E. (2009) The Supply and Demand-Side Impacts of Credit Information, Jurnal of Development Economics,

https://www.google.ro/search?q=+De+Javry,+A.,+Mcintosh,+C,+Sadoulet,+E.+%282009%29+The+Supplyand+Demand-Side+Impacts+of+Credit+Information&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=cH8rV5Bei7NpuqGgOA, (accesat la 5 mai 2016).

Demirguc-Kunt, A., Detragiache, E. (1998), The determinants of banking crises in developing and developed countries, IMF Staff Papers vol.45 no.1.

Europol, (2017), European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment 2017, Report, Organised Crime (SOCTA/OCTA), <https://www.europol.europa.eu/activities-services/main-reports/european-union-serious-and-organised-crime-threat-assessment-2017> .

Ferran, E., Babis, V., (2013), The European Single Supervisory Mechanism, Cambridge, Facultatea de drept, Legal ssssstudies Research Paper Series.

Financial Stability Institute (2010), 2010 FSI survey on the implementation of the new capital adequacy framework, Occasional Paper no 9.

FMI, (2013) „Abanking Union for the Euro Area: Tehnical Background Notes”.

Friedman, M. (2009), Libertatea de a alege. O declarație personală, Editura Publică.

Gavin, H. (1996), The roots of banking crises: the macroeconomic context, Inter-American Development Bank, working paper 318.

Georgescu, F. (2013), Criza financiară internațională: cauze și soluții, Dizertație susținută la Universitatea “Aurel Vlaicu” din Arad cu ocazia decernării titlului de Doctor Honoris Causa pentru “contribuția remarcabilă la consolidarea finanțelor publice și la asigurarea sistemului bancar în România”, Arad (23 mai 2013), disponibilă on-line: <http://www.bnro.ro/SearchResult.aspx> .

Georgescu, F. (2014), Aderarea României la Uniunea Bancară și ajustarea sectorului bancar, Forumul-dezbateri "Academica BNR" 2014, ediția a IV-a, Constanța, 4 septembrie 2014, disponibilă on-line:

<http://www.bnro.ro/Prezentari-si-interviuri--1332.aspx>

Georgescu, F. (2017), Dinamica și calitatea investițiilor – factori esențiali ai creșterii economice sustenabile, Prezentare susținută la Institutul Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu”, București (2 martie 2017), disponibilă on-line:

<http://www.bnro.ro/Prezentari-si-interviuri--1332.aspx> .

Georgescu, F. (2017), Capitalul bancar în România – între factor de dezvoltare și sursă de dezechilibru, Prezentare susținută la Institutul Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu”, București, 30 martie 2017,

<http://www.ince.ro/fg-30-mar/fg-30-mar.html> .

Georgescu, F. (2017), Creșterea economică, dezvoltarea României și reducerea sărăciei, Dizertație susținută la Universitatea „Valahia” din Târgoviște cu ocazia decernării titlului de Doctor Honoris Causa, Târgoviște (2 iunie 2017), disponibilă on-line:

<http://www.bnro.ro/Prezentari-si-interviuri--1332.aspx> .

Georgescu, F. (2017), Interacțiunea dintre creșterea economică și capital, București, Banca Națională a României, disponibilă on-line:

<http://www.bnro.ro/Prezentari-si-interviuri--1332.aspx> .

Gerhardt, M., Lannoo, K. (2011) Options for reforming deposit protection schemes in the EU, European Credit Research Institute, ECRI Policy Brief No 4.

German Council of Economic Experts, (2013) „Financial markets in Europe: From the Single Market to a Banking Union”, Raportul anual 2012/13.

Goodhart, C. (2012) Funding arrangements and burden sharing in banking resolution, VOX.

Gortsos, C. VI., (2013) The „single supervisory mechanism”: a major building –block towards a European Banking Union (the full europeanisation of the „bank safety net”), A doua conferință anuală de cercetare a IADI.

Goyal, R., Koeva Brooks, P., Pradhan, M., Tressel, T., Dell’Ariccia, G., Leckow, R., Pazarbasioglu, C. și o echipă a FMI, (2013), A Banking Union for the Euro Area, FMI.

Green, D. (2011), The relationship between the objectives and tools of macroprudential and monetary policy, Financial Markets Group, London School of Economics, Social Paper no 200, May.

Gros, D., Schoenmaker, D., (2012) European Deposit Insurance: Financing the transition, Centrul de Studii Politice Europene, CEPS Commentary.

Huertas, T., Nieto, M.J., (2012) Banking union and bank resolution: How should the two meet?, VOX.

Institute of International Finance (2011), The cumulative impact on the global economy of changes in the financial regulatory framework.

International Monetary Fund (2007), World Economic Outlook, Aprilie.

Isărescu, M.C. (2009), Nouă lecții din actuala criză financiară, discurs susținut la Academia Română, cu ocazia dezbaterii "Ce putem învăța din actuala criză economică?", organizată de Secția de Științe Economice, Juridice și Sociologie a Academiei Române, împreună cu Institutul Național de Cercetări Economice "Costin C. Kirițescu" și Comitetul Național Român "Grupul de reflecție E.S.E.N.", București, disponibilă on-line: <http://www.bnro.ro/SearchResult.aspx>.

Isărescu, M.C. (2010), Criza financiară internațională și provocări pentru politica monetară din România, Disertație susținută cu ocazia decernării titlului de Doctor Honoris Causa al Universității Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca.

Isărescu, M. (2012), Viitorul sistemului bancar internațional, discurs și prezentare.

Isărescu, M. (2013), Uniunea Bancară: principii, provocări, perspective, Disertație susținută cu ocazia decernării titlului de Doctor Honoris Causa al Universității Lucian Blaga din Sibiu, 17 mai 2013.

Isărescu, M. (2014), Uniunea Bancară: de la proiect la realitate, disertație.

Isărescu, M.(2014), România, adoptarea euro și Uniunea Bancară, Conferința Științifică Anuală ERMAS 2014, Cluj-Napoca, Universitatea Babeș-Bolyai, 18.august 2014.

Isărescu, M. (2015), România și zona euro, prezentare în cadrul Conferinței internaționale ESPERA.

Ivan, R., Lele, A., Rada, C. (2001) Privatizarea poate naște și „monștri”, Oradea, ALETHEIA, nr.12, Academia de Știință, Literatură și Arte, Ed. COGITO.

Jappeli, T., Pagano, M. (1993) Information Sharing in Credit Markets, Jurnal of Finance, 43, pp. 1693-1718, https://www.google.ro/search?q=Jappeli,+T.,+Pagano,+M.+%281993%29+Information+Sharing+in+Credit+Markets&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=-HgrV5ChLoi4ao3DsJAM, (accesat la 5 mai 2016).

Jacques de Larosi re, (2009), The high level group on financial supervision in the EU, Raportul de Larosi re.

Kern, A., (2013) Bank resolution and recovery in the EU: enhancing banking union?, Era – Academia de Drept European.

Lannoo, K., (2012) Banking Union in tree steps, Centrul de Studii Politice Europene, CEPS Commentary.

Lannoo, K., (2012) Road map to banking union: A call for consistency, Centrul de Studii Politice Europene, CEPS Commentary.

Lagarde, C. (2011), Riscurile globale sunt în creștere, dar există o cale de recuperare, discurs Jackson Hole

Libocor, F. Uniunea Bancară – realități europene, Academia Română, Institutul Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu”, Centrul de Informare și Documentare Economică, Colecția Biblioteca Economică, Vol. 108, Seria Studii și cercetări economice.

Lucey, T. (1991) Management Information Sistem, DP publications Ltd., https://scholar.google.ro/scholar?q=Lucey,+T.+%281991%29+Management+Information+System,+DP+publications+Ltd.&hl=ro&as_sdt=0&as_vis=1&oi=scholart&sa=X&ved=0ahUKEwjC89T0y7PMAhXkO5oKHfPrBY0QgQMIHDAA, (accesat la 30 aprilie) 2016).

Lybeck, J.A. (2012), Istoria globală a crizei financiare (2007-2010), Iași, Ed. POLIROM.

Măgdoiu, L.D., Rada, I.C. (2016) The Antifragile of decisions adopted by Managers and Engineers Economist working in the Sector of Vulnerable Groups' Social Economy, International Journal of Modern Communication Technologies & Research (IJMCTR), Engineering ResearchTM Publication, Volume 4, Issue-3. https://www.erpublication.org/admin/vol_issue2/upload%20Image/IJMCTR041301.pdf, (accesat la 28 aprilie 2016).

Mishkin, F. (1991), Anatomy of a financial crisis, NBER Working Paper Series, no. 3934, 1991.

Mishkin, F. (1996), Understanding Financial Crises: A Developing Country Perspective, Annual World Bank Conference, Washington.

Mureșeanu, G. (2009), Settlements regarding the activities of CERT structures, Ph.D. Scientific Report,

https://www.google.ro/search?q=Mure%C8%99eanu,+G.+%282009%29+Settlements+regarding+the+activities+of+CERT+structures,+Ph.D.+Scientific+Raport.&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=GV8rV8qGGMG6auPelZgL, (accesat la 5 mai 2016).

Nagy, A. et.al. (2010), Raportul de Laroosiér în oglinda noii structuri europene a supravegherii financiare, Economie teoretică și aplicată, Vol. XVII.

Neagoe, A. coord., Toma, G., Grădinariu, G., Sîrbu, A., Popescu, M., Zainea, G., Ardelean, D., Iancu, R., Ghinea, A., Radovici, D., Stancu, D. (2015) Caiete de studii Nr. 40: Experiințe internaționale privind utilizarea bazelor de date referitoare la Centrala Riscului de Credit și la Centrala Riscului de Plăți, București, Banca Națională a României,

<http://www.bnr.ro/Caiete-de-studii-484.aspx>, (accesat la 30 aprilie 2016).

Neagu, G. 2009 Politica și arhitectura securității datelor în Internet, București, Note de curs, Program de master, Universitatea Politehnică.

Nita, I. (2015) Grupul Foodpanda a atras o investiție de 100 mil. dolari de la Goldman Sachs, Z.F. (Ziarul Financiar) Bănci și Asigurări, Ediția tipărită din date de 05.05.2015, <http://www.zf.ro/business-hi-tech/grupul-foodpanda-a-atras-o-investitie-de-100-mil-dolari-de-la-goldman-sachs-14208239>, (accesat la 2 mai 2016).

Nițchi, Ș.I., Racovițan, D. et. al. (1996) Bazele prelucrării informațiilor & Tehnologie informațională, Deva, Ed. Intelcredo.

Oprea, I., Pamfil, C-G., Radu, R., Zăstroiu, V. (2010) Dicționar universal ilustrat al limbii române, Vol. 3, Ed. Litera.

Oxford University, (1991) Oxford reference dictionary of computing, Ed. a 3-a, Oxford University Press,

https://www.google.ro/search?q=Oxford+University,+%281991%29+Oxford+reference+dictionary+of+computing,+Ed.+a+3-a,+Oxford+University+Press.&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=u3UjV86EHsOZsgHo0Z-wCQ#q=Oxford+University,+%281991%29+Oxford+reference+dictionary+computing,+Ed.+a+3-a,+Oxford+University+Press., (accesat la 30 aprilie 2016).

Parlamentul European (2008), Rezoluția din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfaluss: o viitoare structură de supraveghere, 2008/2148 (INI)

Pisani-Ferry, J., Sapir, A., Véron, N., Wolff, B.G., (2012) What King of European Banking Union?, BRUEGEL.

Rada, I.C., Rada, Ioana C., Ursu, A.R., Kövendi, Z. (2014) Management, Oradea, Ed. Universității din Oradea.

Rada, I.C., Măgdoiu, L.D. (2016) Forms of Communication and Strategies adopted by Managers and Economists Engineers in the "BLACK SWAN" Situation of Social Economy, International Journal of Modern Communication Technologies & Research (IJMCTR), Engineering ResearchTM Publication, Volume 4, Issue-2,

https://www.erppublication.org/admin/vol_issue2/upload%20Image/IJMCTR041205.pdf, (accesat la 28 aprilie 2016).

Sasin, M. (2001), Financial Systems, Financial Crises, Currency Crises, Currency Crises in Emerging Markets – Selected Comparative Studies no.41.

Schwartz, A. (1986), Real and Pseudo-Financial Crises, Financial Crises and the World Banking System, London: Macmillan.

Sinha 1, A. (2011), Financial Sector Regulation and Implications for Growth, BIS.

Stiglitz, J.E., Weiss, A. (1981) Credit Rationing in Markets with imperfect information, The American Economic Review, 71,

https://www.google.ro/search?q=Stiglitz,+J.E.,+Weiss,+A.+%281981%29+Credit+Rationing+in+Markets+with+imperfect+information,+The+American+Economic+Review,+71&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=VHcrV_TSCom4aefpuZAN, (accesat la 5 mai 2016).

Taleb, N. N. (2010) The Black Swan: The Impact of the Highly Improbable (Lebăda neagră: impactul foarte puțin probabilului), București, Ed. Curtea Veche Publishing.

Taleb, N. N. (2014) Antifragile: Things That Gain from Disorder (Antifragil: ce avem de câștigat de pe urma dezordinii), București, Ed. Curtea Veche Publishing.

Thro, E. (1990) The Database Dictionary, Mikrotrand Books,

https://www.google.ro/search?q=Thro,+E.+%281990%29+The+Database+Dictionary,+Mikrotrand+Books&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=Gz4jV5q8MoSasAHv9oyYAw, (accesat la 30 aprilie 2016).

Trochim, W. (1989) Outcome pattern matching and program theory, Evaluation and Program Planning, 12.

Țigănoaia, B-D. (2013) Asigurarea securității informațiilor în organizații, Iași, Ed. Institutului European.

Verhelst, S., (2013) The Single Supervisory Mechanism: A Sound First Step in Europe's Banking Union?, EGMONT, Institutul Regal pentru Relații Internaționale.

Véron, N., (2012) Europe's single supervisory mechanism and the long journey towards banking union, BRUEGEL.

Véron, N., (2013) A realistic bridge towards European banking union, BRUEGEL.

Véron, N., Wolff, B.G., (2013) From supervision to resolution: next steps on the road to European banking union, BRUEGEL.

Voican, R. (2014) BCR și-a recompensat anul trecut șefii cu bonusuri de performanță de 4,8 mil. Lei, Z.F. (Ziarul Financiar) Bănci și Asigurări, Ediția tipărită din date de 23.06.2014, <http://www.zf.ro/banci-si-asigurari/bcr-si-a-recompensat-anul-trecut-sefii-cu-bonusuri-de-performanta-de-4-8-mil-lei-12811165>, (accesat la 2 mai 2016).

Yin, R.K. (2003). Case Study Research. Design and Methods, Sage Publications, Thousand Oaks, London, New Delhi.

Watters, C. (1992) Dictionary of Information Sciences and Technology, Academic Press. Inc.,

https://www.google.ro/search?q=Watters,+C.+%281992%29+Dictionary+of+Information+Sciences+and+Technology,+Academic+Press.+Inc.&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=QDgjV93ZGIyzsQGrpoyIAg, (accesat la 30 aprilie 2016).

Zărnoeanu, A. (2016) Goldman Sachs pariază pe fintech. Deschide ușa pentru deponenți și vrea să dea credite online, Z.F. (Ziarul Financiar) Bănci și Asigurări și ZF Corporate, Ediția tipărită din data de 27.04.2016,

<http://www.zf.ro/banci-si-asigurari/goldman-sachs-pariaza-pe-fintech-deschide-usa-pentru-deponenti-si-vrea-sa-dea-credite-online-15274086>, (accesat la 1 mai 2016).

***** Carta Națiunilor Unite.

https://www.google.ro/search?q=Carta+Natiunilor+Unite&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=jXQoV43COYeVsgGmxaDoAw, (accesat la 3 mai 2016).

***** Consiliul European, Regulamentul UE, nr. 1024/213 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit.

***** Centrul Național de Răspuns la Incidente de Securitate în Sistemele Informatice (CERT-RO), Contramăsuri,

https://www.google.ro/search?q=Centrul+Na%C8%9Bional+de+R%C4%83spuns+la+Incidente+de+Securitate+%C3%AEn+Sistemele+Informatice+%28CERT-RO%29,+Contram%C4%83suri&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=CbooV5j8NoqqsAHWxI3IAw, (accesat la 3 mai 2016).

***** Centrul Național de Răspuns la Incidente de Securitate în Sistemele Informatice (CERT-RO), Managementul riscurilor,

https://www.google.ro/search?q=Centrul+Na%C8%9Bional+de+R%C4%83spuns+la+Incidente+de+Securitate+%C3%AEn+Sistemele+Informatice+%28CERT-RO%29,+Managementul+riscurilor&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=Ircov9uSIsSn6ATXnaKAAw, (accesat la 3 mai 2016).

***** Centrul Național de Răspuns la Incidente de Securitate în Sistemele Informatice (CERT-RO), Incidente de securitate,

https://www.google.ro/search?q=Centrul+Na%C8%9Bional+de+R%C4%83spuns+la+Incidente+de+Securitate+%C3%AEn+Sistemele+Informatice+%28CERT-RO%29,+Incidente+de+securitate&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=HrgoV_HrJomosAHt546YAw, (accesat la 3 mai 2016).

***** Centrul Național de Răspuns la Incidente de Securitate în Sistemele Informatice (CERT-RO), Vulnerabilități,

https://www.google.ro/search?q=Centrul+Na%C8%9Bional+de+R%C4%83spuns+la+Incidente+de+Securitate+%C3%AEn+Sistemele+Informatice+%28CERT-RO%29,+Vulnerabilit%C4%83%C8%9Bi&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=KrkoV8S4DsujsgGg2JygAQ, (accesat la 3 mai 2016).

***** Directiva nr. 2006/48/ CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind accesul la activitatea și desfășurarea activității de către instituțiile de credit.

***** Directiva nr. 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind adecvarea capitalului firmelor de investiții și instituțiilor de credit.

***** Ghidul SR EN ISO 73:2010 Managementul riscului. Vocabular.

***** H.G. nr. 1259/2001 privind normele tehnice și metodologice de aplicare a Legii nr. 455/2011, publicat în Monitorul Oficial nr. 47 din 28 decembrie 2001, <http://www.legex.ro/Hotararea-1259-2001-28621.aspx>, (accesat la 18 mai 2016).

***** H.G. nr. 353/2002 în legătură cu aprobarea normelor privind protecția informațiilor NATO în România, publicată în Monitorul Oficial nr. 315 din 13 mai 2002, <http://www.legex.ro/Hotararea-353-2002-31652.aspx>, (accesat la 10 mai 2016).

***** H.G. nr. 585/2002 privind standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate, <http://www.orniss.ro/ro/585.html>, (accesat la 10 mai 2016).

***** H.G. nr. 781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu, publicată în Monitorul Oficial Partea I nr. 575 din 5 august 2002, <http://legislatie.resurse-pentru-democratie.org/legea/HG-781-2002.php>, (accesat la 10 mai 2016).

***** ISO/IEC 17799:2005 Information technology -- Security techniques -- Code of practice for information security management.

***** Legea 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată în 2014, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 190 din 18 martie 2014.

***** Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial nr. 248 din 12 aprilie 2001,

https://www.google.ro/search?q=%E2%80%A2%09Legea+nr.+182/2002+privind+protec%C8%9Bia+informa%C8%9Bilor+clasificate&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=PqgxV7bPNsO3eP_1kKAD, (accesat la 10 mai 2016).

***** Legea nr. 455/2001 privind regimul juridic al sistemului electronice, publicată în Monitorul Oficial nr. 429/31 iul. 2001, http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.htm_act_text?id=28985, (accesat la 18 mai 2016).

***** Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, consolidată 2009, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 663/23 octombrie 2001, http://www.dreptonline.ro/legislatie/legea_accesului_informatie.php, (accesat la 6 mai 2016).

***** Legea nr. 676/2002 privind protecția datelor cu caracter personal în rețelele de comunicații, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1101 din 25/11/2004, <http://www.legi->

internet.ro/legislatie-itc/date-cu-caracter-personal/leaga-privind-prelucrarea-datelor-cu-caracter-personal-si-protectia-vietii-private-in-sectorul-comunicatiilor-electronice.html, (accesat la 10 mai 2016).

***** Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, publicată în Monitorul Oficial nr. 790 din 12 decembrie 2001,

<http://legislatie.resurse-pentru-democratie.org/leaga/677-2001.php>, (accesat la 10 mai 2016).

***** Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare.

***** Legea nr. 227/2007 de aprobare a O.U.G. Nr. 99/2006, pentru asigurarea transpunerii în legislația națională a unor Directive, cu modificările și completările ulterioare.

***** O.U.G. nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare

***** Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (O.S.C.E.) Carta pentru Securitate Europeană,

https://www.google.ro/search?q=Carta+Natiunilor+Unite&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=jXQoV43COYeVsgGmxaDoAw#q=Organiza%C8%9Bia+pentru+Securitate+%C8%99i+Cooperare+%C3%AEn+Europa+%28O.S.C.E.%29+Carta+pentru+Securitate+Europa, (accesat la 3 mai 2016).

***** Organizația Tratatului Atlanticului de Nord,

https://www.google.ro/search?q=Carta+Natiunilor+Unite&ie=utf-8&oe=utf-8&gws_rd=cr&ei=jXQoV43COYeVsgGmxaDoAw#q=Organiza%C8%9Bia+Tratatului+Atlanticului+de+Nord, (accesat la 3 mai 2016).

***** Regulament nr. 1 privind organizarea și funcționarea la Banca Națională a României a Centralei Incidentelor de Plăți, Monitorul Oficial, Partea I 49/20 ian. 2012, <http://www.bnr.ro/Reglementări-3247.aspx>, (accesat la 4 mai 2016).

***** Regulament nr. 2 privind organizarea și funcționarea la Banca Națională a României a Centralei Riscului de Credit, Monitorul Oficial, Partea I 49/20 ian. 2012, <http://www.bnr.ro/Reglementări-3254.aspx>, (accesat la 4 mai 2016).

***** Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al BCE de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului Unic de Supraveghere între BCE, ANC și AND.

***** SR EN ISO 10001:2011 Managementul calității. Satisfacția clientului. Linii directoare pentru coduri de conduită în organizații.

***** Parlamentul European, Regulamentul UE nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere.

***** SR EN ISO 31000:2010 Managementul riscului. Principii și linii directoare.

***** SR EN ISO 9000:2015 Sisteme de management al calității. Principii fundamentale și vocabular;

***** SR EN ISO 9001:2015 Sisteme de management al calității. Cerințe.

***** SR EN ISO 9004:2010 Conducerea unei organizații către un succes durabil. O abordare bazată pe managementul calității.

***** SR EN ISO/CEI 27000:2013 Tehnologia informației. Tehnici de securitate. Sisteme de management al securității informației. Privire de ansamblu și vocabular.

***** SR EN ISO/CEI 27001:2013 Sistemul de Management al Securității Informației.
*****SR SR ISO 10004:2013 Managementul calității. Satisfacția clientului. Linii
directoare pentru monitorizare și măsurare.

ACRONIME

ABE: Autoritatea Bancară Europeană
ANC: Autoritățile Naționale Competente
AND: Autoritatea Națională Desemnată
BCE: Banca Centrală Europeană
BERD: Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare
BEI: Banca Europeană de Investiții
BM: Banca Mondială
BNR: Banca Națională a României
CCE: Curtea de Conturi Europeană
CEBS: Comitetul european al inspectorilor bancari (CEBS - Committee of European
Banking Supervision)
CERS: Comitetul european pentru risc sistemic
CIP: Centrala Incidentelor de Plăți
CRC: Centrala Riscului de Credit
CRD IV: Directiva privind cerințele de capital IV
DG: Piața Internă și Servicii: Direcția Generală Piața Internă și Servicii
EIOPA: Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale
ESMA: Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe
FCC: Fișierul Central al Creditelor
FCR: Fișierul Creditelor Restante
FFC: Fișierul Fraudelor cu Carduri
FG: Fișierul Grupurilor
FMI: Fondul Monetar Internațional
FNBO: Fișierul Național de incidente de plăți cu Bilete la Ordin
FNC: Fișierul Național de incidente de plăți cu Cecuri
FNCb: Fișierul Național de incidente de plăți cu Cambii
FNIP: Fișierul Național de Incidente de Plăți
FNPR: Fișierul Național al Persoanelor cu Risc
FSB: Consiliul pentru stabilitate financiară
FUR: Fond Unic de Rezoluție
G20: Grupul format din douăzeci de miniștri de finanțe și guvernatori ai băncilor centrale
MUS: Mecanism Unic de Supraveghere
MUR: Mecanism Unic de Rezoluție
PE: Parlamentul European
PIB: Produs intern brut
SESF: Sistemul european al supraveghetorilor financiari
SFT: Instrumente financiare
SUA: Statele Unite ale Americii

TARP: Troubled Asset Relief Program (program al SUA de salvare a activelor toxice)

UE: Uniunea Europeană

LISTA FIGURILOR ȘI TABELELOR

- Fig. IV.4.1. Convergența și non-convergența surselor multiple de dovezi;
Fig. IV.4.2.. Menținerea unei succesiuni logice a dovezilor;
Tabelul IV.1.1. Mandatul Comitetului european al inspectorilor bancari;
Tabelul IV.1.2. Progresele diferitelor componente ale uniunii bancare;
Fig. IV.1.3. Supravegherea financiară europeană în urma introducerii mecanismului unic de supraveghere (MUS);
Tabelul IV.1.12. Noua legislație aplicabilă sectorului fiscal;
Tabelul IV.1.13. Noua legislație cu privire la corectarea dezechilibrelor macroeconomice;
Tabelul (Georgescu) IV.1.14 Implicațiile noului cadru economic pentru România;
Fig. IV.1.15.a) Arhitectura europeană de supraveghere financiară;
Fig. IV.1.15.b) Întreruperea spiralei vicioase;
Tabelul IV.1.15.c) Modificarea și completarea cadului prudential;
Fig. IV.1.16.1 Forme de restructurare bancară;
Fig. IV.1.16.2 Instrumente de restructurare administrativă;
Fig. IV.16.3 Structura mecanismului de protecție bancară după criză;
Fig. IV.1.16.4 Diferite abordări pentru un sistem financiar robust;
Fig. IV.1.17. Atributele de securitate a informațiilor;
Fig. IV.1.18. Disponibilitatea informațiilor bancare urmărind Fluxul Informațional al Centralei Riscului de Credit (CRC);
Fig. IV.1.19. Disponibilitatea informațiilor bancare urmărind Fluxul Informațional al Centralei Incidentelor de Plăți (CIP);
Fig. IV.2.1. Istoricul crizei financiare și al răspunsului Uniunii Europene;
Fig. IV.2.2. Arhitectura europeană de supraveghere creată în 2011;
Fig. IV.2.3.1 Acumularea dezechilibrelor macroeconomice;
Fig. IV.2.3.2 Suprafinanțarea;
Fig. IV.2.4. Modelul de afaceri cu risc ridicat;
Fig. IV.2.5. Propagarea indirectă a crizei economice în România;
Fig. IV.2.6. Fluxurile nete de capital în România ulterior declanșării crizei;
Fig. IV.2.7. Apelarea la finanțarea UE-FMI-IFI;
Fig. IV.2.8. Evoluția structurală a datoriei externe;
Fig. IV.2.9. Momente decisive după intrarea României în NATO și UE;
Fig. IV.2.10. Aspecte ale conceptului de securitate;
Fig. IV.2.11. Criptarea cu chei simetrice (adaptare);
Fig. IV.2.12. Criptarea cu chei asimetrice (adaptare);
Fig. IV.2.13. Sistemul de criptare cu chei publice (asimetrice);
Fig. IV.3.1.1 Măsuri de politică monetară pentru atenuarea dinamicii creditului în valută;
Fig. IV.3.1.2 Măsuri prudenciale pentru atenuarea dinamicii creditului în valută;
Fig. IV.3.2. Fluxurile și refluxurile de capital străin;
Fig. IV.3.3.1 Evoluția comparativă a ratelor dobânzilor interbancare cu scadență de 3 luni neguvernamentale;

- Fig. IV.3.3.2 Evoluția comparativă a ratelor dobânzilor pe termen lung;
- Fig. IV.3.4. Sporirea masivă a creditării, după anul 2004;
- Fig. IV.3.5. Creșterea cererii interne de credit în perioada de boom economic;
- Fig. IV.3.6.1 Variația creditului, medie 2013-2015;
- Fig. IV.3.6.2 Deficitul de cont curent (% din PIB), medie 2013-2015;
- Fig. IV.3.7. Schema de criptare cu chei simetrice (secrete) a informațiilor pe fluxul informațional al CENTRALEI RISCULUI DE CREDIT;
- Fig. IV.3.8. Schema de criptare cu chei simetrice (secrete) a informațiilor pe fluxul informațional al CENTRALEI INCIDENTELOR DE PLĂȚI;
- Fig. IV.3.9. Schema de criptare cu chei asimetrice (publice) a informațiilor pe fluxul informațional al CENTRALEI RISCULUI DE CREDIT;
- Fig. IV.3.10. Schema de criptare cu chei asimetrice (publice) a informațiilor pe fluxul informațional al CENTRALEI INCIDENTELOR DE PLĂȚI
- Fig. IV.3.11.1 Formular de raportare a debitorilor, devenit document numai după completarea tuturor datelor cerute și după aplicarea semnăturii digitale de către persoana acreditată – colectarea datelor;
- Fig. IV.3.11.2 Formular Situația riscului global privind persoanele recenzate, devenit document numai după completarea tuturor datelor cerute și după aplicarea semnăturii digitale de către persoana acreditată;
- Fig. IV.3.11.3 Formular de raportare a refuzurilor bancare cu cecuri, cambii sau bilete la ordin, devenit document numai după completarea tuturor datelor cerute și după aplicarea semnăturii digitale de către persoana acreditată;
- Fig. IV.3.11.4 Formular de notificarea CIP privind suspendarea/reluarea interdicției bancare, devenit document numai după completarea tuturor datelor cerute și după aplicarea semnăturii digitale de către persoana acreditată;